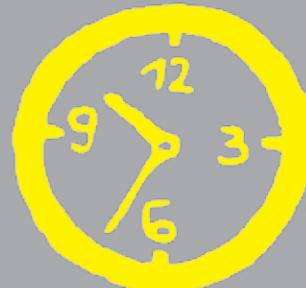

Veliki odmor

broj 13.
lipanj 2013.

**TEMA BROJA:
UČENICI PUTNICI**

**Istraživanje
Na mladima
svijet ostaje**

Eko tjedan

Dan škole

**Olimpijski
dan**

Impresum

Veliki odmor, list učenika i učitelja
OŠ Eugena Kumičića

šk. god. 2012./2013., br. 13, lipanj
2013.

List izlazi jednom godišnje.

Uređuju:

članovi novinarske skupine s
voditeljicom Marijanom Toplak

Za izdavača:

Božica Majhen, dipl. pedagog

Izdavač:

OŠ Eugena Kumičića

Ulica Dobriše Cesarića 24

33520 Slatina

tel.: 033/551-213

faks: 033/400-086

internet stranica:

www.os-ekumicica-slatina.skole.hr

e-mail: os-eugena.kumicica@vt.t-com.hr

Odgovorna urednica:

Marijana Toplak

Glavna urednica:

Maja Dmitrović

Zamjenica urednice:

Vlatka Hrgetić

Članovi redakcije Velikoga odmora: Maja Dmitrović, Lara Grahovac, Elizabeta Taradej, Marlena Josić, Vlatka Hrgetić, Sanja Kelemen, Veronika Ivčić, Andreas Suhić, Luka Miličić, Aneta Suh, Klara Pugar, Marinela Sekić, Ema Jajić, Natalija Ponjević

Fotografija: Marijana Toplak,
Marinela Sekić i slatina.net

Suradnici: učenici i učitelji
razredne i predmetne nastave,
stručni suradnici i slatina.net

Grafička priprema:

HomeMade design

SADRŽAJ

TEMA BROJA.....	4-7
PROJEKTI.....	8-17
DAN ŠKOLE.....	18-21
U ŠKOLI I OKO NJE.....	22-36
ZAVIRILI SMO U ZBORNICU.....	37-39
ISTRAŽIVANJE.....	40-41
EUGENIJALCI.....	42-43
NOVE FACE.....	44-46
SPORTSKE STRANICE.....	47-48
RAZNORAZNO.....	49-51

Sretno odrastanje, bezbrižno
djelostvo, str. 10.

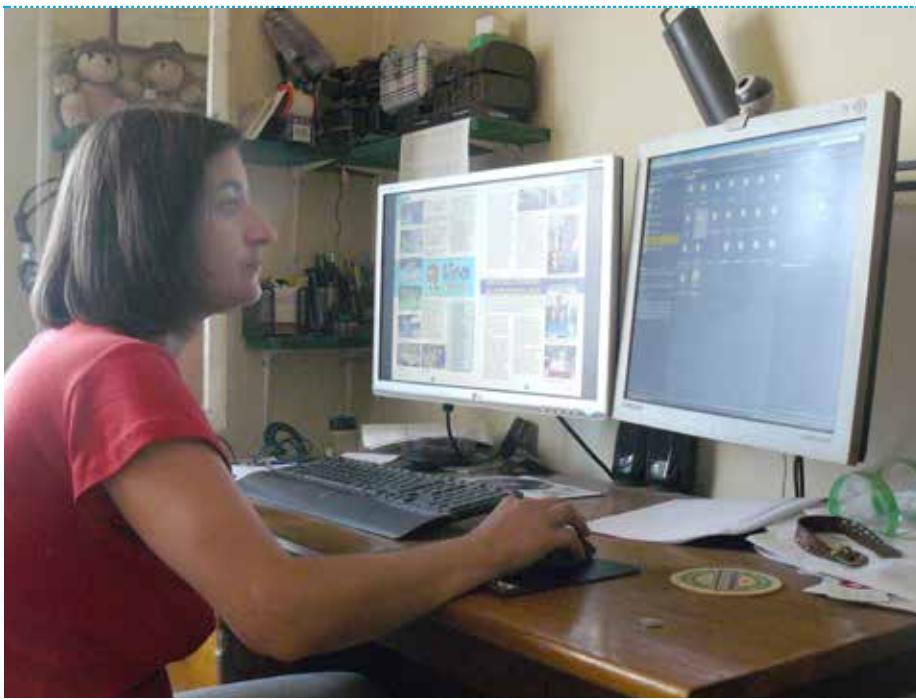

Susret generacija, str. 28.

Eugenijalci, str. 42.

Tko vlada školskim
hodnicima, str. 51.

Pozdrav, dragi čitatelji!

Evo nas pred novim brojem Velikoga odmora - udahnite duboko i krenite u novu avanturu. Vodimo vas kroz nove i stare rubrike: u Temi broja govorimo o učenicima putnicima, zatim o školskim projektima i događanjima vezanim uz školu. Posebno se osvrćemo na proslavu Dana škole. Zavirujemo u zbornicu, predstavljamo eugenijalce i nove face u školi, dajemo kratak pregled sportskih događanja, donosimo vam istraživanje i još neke sitnice koje ćete pronaći u rubrici Raznorazno.

Primijetit ćete da nam nedostaju stranice rezervirane za osmaše. Uzrok tome neću otkriti, ali najavljujem da nismo odustali od te tradicije i dogodine sigurno vraćamo

tu rubriku. Nedostaju i neke nove face i možda još koja vjestica. Ispričavam se zbog toga i nadam se da ćemo sve manjkavosti dogodine popraviti.

Kako prošle školske godine Veliki odmor nije izašao, u ovom su broju i najvažnije vijesti iz toga razdoblja (meni je posebno drag Lino višebojac), a naravno da postoje i aktualne vijesti koje nisu u listu, ali za to vas upućujem na naše mrežne stranice koje se redovito ažuriraju.

Koristim ovaj prostor da pohvalim vrijedne članove novinarske ekipe koji svoje zadatke shvaćaju ozbiljno i poštuju rokove. Velik je to korak prema odraslosti, iako je ponekad tema koju istražuju doista

dječja. Zahvaljujem i učiteljima uvijek spremnim na suradnju, stručnim suradnicima i svima koji su na bilo koji način pridonijeli nastanku ovog lista. Upućujem i ispriku učiteljicama i djeci iz područnih škola i nadam se da ćemo ubuduće tješnje surađivati.

Razlog zbog kojeg odgovorna urednica piše uvodnik jest taj da dugo nije mogla odlučiti koga postaviti za glavnu urednicu redakcije školskoga lista. Naime, dosta je tu imena koja ulaze u uži izbor, ali neka sljedeća godina bude vrijeme u kojem će se još dokazivati. Usto, kako prvi put radim ovaj list, htjela sam pozdraviti sve (nadam se ubuduće redovite) čitatelje i pozvati naše učenike da se kao novinari nagodinu pridruže ovoj pustolovini koja se zove svaranje školskoga lista; ova je škola prepuna događanja i potrebna je velika ekipa da bismo sve popratili.

Nadam se da ćete nam oprostiti manjkavosti koje zamijetite i da ćete konstruktivnom kritikom učiniti da Veliki odmor nagodinu bude još aktualniji, još duži i zanimljiviji.

Sada, oglasilo se zvono i vrijeme je da odahnemo. Želim vam ugodan Veliki odmor!
Marijana Toplak, učiteljica

Jesu li mučenici

Učenici putnici

U Temi broja zavirujemo u život učenika putnika. Imaju li dovoljno vremena, što prolaze u busu, kako organiziraju vrijeme za učenje i zabavu, samo su neka od pitanja koja smo istražili. Maja Dmitrović nam donosi dnevnik učenika putnika, vidjet ćemo što misle putnici, što vozači, a što dežurni nastavnici o ponašanju učenika. Upoznat ćemo se i s najčešćim problemima s kojima se susreću učenici putnici kojih je u našoj školi gotovo polovica. Saznat ćemo kad im je vrijeme za ustajanje, za učenje, druženje i pokušati se staviti u njihove cipele. Vidjet ćemo žuljaju li.

Žamor, graja, povici i nadvikivanje su svakodnevna pojava na školskom autobusnom stajalištu. Rekli bismo, to je tipično dječje ponašanje i to bi bilo točno. Međutim, kad uzmemo u obzir činjenicu da su učenici proširili stajalište i na prostor školskog parkirališta, dolazimo do ozbiljnog problema. Naime, učenici uopće nisu svjesni da su u prometu i kreću se tim prostorom kao po ulici. Ta je činjenica nekoliko puta bila naglašavana na satovima razrednika, ali djeca kao da ne mare dok se nešto ne dogodi. Još je opasnije dok se kreću cestom na putu od lepinjarnice. Leđima su okrenuti pravcu iz kojeg dolaze automobili, jurcaju i uopće ne gledaju kamo idu te se često daju vidjeti opasne situacije koje su, na sreću, dosad završavale glasnim i dugotrajnim trubljenjem automobila. Ovim putem molimo učenike da se drže prostora paviljona koji je odvojen od prometa i na kojem su sigurni.

Drugi je problem izlazak iz autobusa. Krivnja je vozača koji se zaustavljuju potpuno neprimjereno i prave gužvu na parkiralištu na mareći za automobile učitelja i roditelja koji su u to vrijeme ondje. Nije toliko ni problem prometni čep, koliko nepreglednost prostora u kojem se onda ne može pratiti kako i kamo se djeca kreću dok izlaze iz autobusa. putnici, i tu pripazite.

Dežurni nastavnik na stajalištu često može primijetiti srednjoškolce kako žicaju vozače da ih povezu. Ne čini se posebno opasnim, međutim, bit će u uvidjeti što o tome i općenito o ponašanju u autobusu kažu naši osnovnoškolci.

O ulasku u autobus se može dugo pričati, ali samo je jedno bitno- ulazi se jedan po jedan (drugačije i ne može). Guranje i ostale nasilne aktivnosti su potpuno neprihvatljive i molimo učenike da primjenjuju to pravilo. Dakle, što poručiti učenicima? Samo dva zlatna pravila:

1. Sudjelujete u prometu. Potrebno je gledati oko sebe i ne jurcati.

2. U autobus ulaziti jedan po jedan bez guranja.

Priupitali smo neke naše putnike što misle o tome imaju li jednake mogućnosti kao i gradska djeca, kakva je atmosfera u busu, imaju li dovoljno vremena za učenje i slično. Evo što su rekli:

Ne mogu ići na neke aktivnosti jer mama radi suprotnu smjenu od mene. U busu moramo stajati jer nema dovoljno mjesta, a može se i nekome nešto dogoditi kad vozač naglo zakoči.

Ana Benko

U busu i nije baš nešto. Nemamo svi mjesta, busevi su neuredni i nemaju prozore koji se mogu otvoriti pa je zato jako zagušljivo, a i sjedala su potrgana.

Dorotea Tušek

U autobusu nema mjesta zato što srednja škola ide s nama. Nema zraka zato što neki vozači puše za vrijeme vožnje. Neki se guraju, psuju i udaraju nas, a vozač ništa ne učini.

Veronika Ivčić

Teško je biti putnik jer nemamo vremena za treniranje nekog sporta, posebno oni koji nemaju prijevoz (automobilom), a vrlo su talentirani.

Dejana Ponjević

Nemamo dosta vremena za učenje jer dođemo jako kasno kući kada idemo poslijepodne u školu i onda smo jako umorni. Dođem kući u 20 sati, malo se odmorim i jedem i već moram na spavanje. Ujutro moram ustati jako rano ako još kanim učiti, ali ipak kasnije nego kad idemo u prijepodnevnu smjenu.

Tena Kovačec

U busu neki moraju stajati jer neke osobe koje sjede samo stave torbe na sjedalo i dopuštaju da drugi sjednu.

Melita Nikolaus

Mislim da imam manje vremena za INA jer, ako idem na atletiku, moram u pola treninga zamoliti nastavnici da me pusti tako da ne zakasnim na bus jer bus ponekad krene prije završetka sedmog sata.

Martina Pavlić

U busu ponekad moramo stajati, a to je opasno jer, kad vozač mora naglo zakočiti, možemo izletjeti kroz prozor ako se nemamo za što uhvatiti.

Antonio Benko

Mislim da putnici imaju manje vremena za učenje jer moraju čekati svaki sedmi sat dok djeca iz Slatine u to vrijeme već ručaju.

Mateja Ciglar

U busu imam samo dva problema- guranje i vrijeđanje.

Marina Levak

Dan po dan

Dnevnik učenice putnice

Kako izgleda jedan školski dan učenice putnice iz Gornjeg Miholjca

Kako mi zapravo prođe dan kada ustajem tako rano? Ne znam ni ja, ali pokušat ću vam dočarati kako on izgleda. Ujutro, 6:00. Budjenje. Spremanje, strka, zbrka. Idem na stanicu. Autobus dolazi u 6:20. U školi se dosađujemo sat vremena ne bismo li dočekali da zvoni za nastavu. Pa onda mi krene. Prvi, drugi, treći, četvrti, peti, šesti, sedmi sat. Zbilja naporno. i za čitanje, a kamoli za preživljavanje. Tada, kada mi nastava završi, dakle u 13:45, trčim što brže na autobus. I onda... Nikako stići kući, što mi se uopće ne sviđa i mislim da to nije u redu, ali ću poslije obrazložiti svoje razmišljanje. Dakle, da se vratim k mom dnevniku. Stižem kući, presvlačim se, jedem. Onda dolazi ono najgore, pisanje zadaće. Sjedim i pišem i pišem. Nikako završiti. Konačno završavam. Eh, onda dolazi mojih „5 minuta“. Odmor i razonoda, konačno, nakon iscrpljujućeg dana. Tako odmaram negdje do 17 sati. Onda se bacam na raspoređivanje knjiga i ponavljanja što smo radili. Tako učim, ali ne mogu konkretno reći do koliko sati jer ni jedan dan mi nije isti s učenjem, jedan dan ili je više ili je manje. E, konačno završavam negdje oko pola 7. Onda, moj najdraži dio –trening. Jedan pa drugi. U 19 sati imam streljaštvo i završavam oko pola osam. Jest da je naporno, ali nema veze. Onda odlazim dalje. Dolazim kući, spremam svoju torbu za atletiku i odlazim. Ondje sam od 19 do 20:30. Onda, onakva umorna i iscrpljena još

ne odlazim kući, već svaki puta imam neke akcije s prijateljima. Kući otprilike dolazim oko 21 h. Tuširam se, popričam s ukućanima što se sve danas događalo. Liježem u krevet, uzim ili mobitel ili laptop i palim facebook. Znam da mi je to malo lošija ili kakva već strana, ali i to je napravljeno iz nekog dijela dosade. Onda je tu čavrljanje s prijateljima uglavnom s kojima se viđam na treninzima i u školi, ali opet, svaki puta si imamo još nešto ispričati. Oko 22 sata mi je već „podne“. Moram zaspati jer sam iscrpljena. E, a sada, kako sam i rekla, da ću vam nešto kasnije obrazložiti zašto mi se taj dolazak kući iz škole uopće ne sviđa, pa evo ovako. Iskreno, nemamo svaki dan 7 sati, ali to je većinom. Rijetko imamo 6 sati. I onda, završi mi 6 sat, pa se dosađujemo na onoj stanicu, bilo ljeto bila zima. Nama je uvijek jednako. Ili je jako vruće da se ne može izdražati ili je toliko hladno da moramo biti u školi htjeli mi to ili ne. E, onda dođe to neko određeno vrijeme kada dolaze ti grozni autobusi po nas. Mislim da smo po tom pitanju mi putnici zapostavljeni. Dok drugi

učenici budu već kod kuće, mi nismo ni krenuli. A u autobusu-milina. Guranje, psovanje, uvijek neka buka. sada sam starija pa pronađem mjesto za sjedenje, ali kada sam bila manja, to i nije bilo tako često. Zimi je hladno, ljeti zagušljivo. Ponekad bih nakon dolaska u školu najradnije išla prije pod tuš. Dakle, iskreno, kući dođem tek u 14:30. Još ako imam 7 sat, kako sam već i rekla, žurim se što brže mogu jer sam već imala slučajeva da me bus ostavio. Ako je popodnevna smjena, kod kuće sam oko osam. Koma, zar ne?

E onda, evo još nešto. Mi, djeca sa sela, mislim da smo zapostavljeni po još jednom pitanju: sve izvannastavne aktivnosti su sedmi sat, a mi to ne stižemo. Imamo problema i s odlaskom na ples, s odlaskom na probe pa često ne možemo sudjelovati u priredbama.

S druge strane, drago je nama što živimo gdje živimo- ipak nam mjesto odrastanja obilježava djetinjstvo. Mi ponosno nosimo taj pečat.

Maja Dmitrović, 7. a

Tko je za upravljačem

Što kažu vozači?

Klinci u autobusu ne rade nered. Bar kad ja vozim, ne znam kako je kod drugih.

Mato Poje

No, nije kod svih tako. Vozači kažu da učenici u busu, po njihovim riječima, znaju biti grozni i da im katkada dođe da polovicu izbacuju van. Najčešći problemi s kojima se susreću tiču se nasilja. Guranje pri ulasku u bus se nastavlja i kasnije, kažu da je prije znalo biti i tuča. Verbalno je nasilje svakodnevница.

Sljedeći je problem sigurnost. Učenici znaju ustajati sa svojih sjedala, neki ne sjede uopće pa dolazi do riskantnih situacija kada treba zakočiti. Gotovo svaki dan učenici srednjih škola "žicaju" vozače da ih povezu. Teško im je odbiti jer znaju koliko dugo moraju čekati na linijski prijevoz.

Poseban je problem čistoća. Učenici za sobom ostavljaju mnogo smeća, lijepe žvakače gume po sjedalima, a sve to vozači moraju čistiti.

Međutim, vozači kažu da su to negativni primjeri, ali da se većina djece pristojno ponaša te da zapravo nema većih problema i da je danas stanje bolje nego prijašnjih godina.

Udaljenost područnih škola od matične

Iz Godišnjeg plana i programa

Udaljenost naselja od matične škole je različita i kreće se od najbližeg naselja Bakić od 4 km do najudaljenijeg naselja Vaška do 24 km.

Prometna povezanost je dobra. Sva mesta su spojena asfaltiranim putovima.

Iz svih naselja i sjedišta područnih škola učenici od V. do VIII. razreda se prevoze svakog radnog dana u Slatinu. Učenici od I. do IV. razreda iz Kapinaca se prevoze u područnu školu u Vaškoj koja je udaljena tri kilometra, a učenici iz Španata u područnu školu u Gornjem Miholjcu.

Učenici od I. do IV. razreda iz Grabića, Nove Šarovke, Markova i Medinaca se prevoze u Slatinu.

Učenici iz ulice Vladimira Nazora, Matije Gupca i Primorske u Gradu imaju organiziran gradski prijevoz do Škole. Prijevoz se vrši autobusima „Čazmatransa“ PJ Slatina. Prijevoz je uredan, te se rasporede vožnje nastoju što je moguće više uskladiti s optimalnim pedagoškim zahtjevima i realnim uvjetima prijevoza.

Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi RH

Članak 69.

(1) Osnivač je dužan organizirati prijevoz učenicima razredne nastave (1.-4. razred) koji imaju adresu stanovanja udaljenu od škole najmanje tri kilometra.
 (2) Osnivač je dužan organizirati prijevoz učenicima predmetne nastave (5.-8. razred) koji imaju adresu stanovanja udaljenu od škole najmanje pet kilometara.
 (3) Osnivač je dužan organizirati međumjesni prijevoz, sredstvima redovitog putničkog javnog linijskog prijevoza, učenicima srednjih škola koji imaju mjesto prebivališta, odnosno boravišta udaljeno od mjesta škole najmanje pet kilometara, uz uvjet da su program upisali u školi najbližoj mjestu prebivališta, odnosno boravišta.

(4) Za učenike s teškoćama iz članka 65. stavka 1. ovog Zakona osigurava se prijevoz bez obzira na udaljenost i prijevoz pratitelja kada je zbog vrste i stupnja teškoća pratitelj potreban, a sukladno rješenju o primjerenom obliku školovanja.

Lokalna suradnja

ASISTENT

Udruga osoba s invaliditetom Slatina prijavila se ove godine Ministarstvu socijalne politike i mlađih za finansiranje projekta Asistent u nastavi i, kako je to projekt koji treba unaprijediti kvalitetu života jednog učenika OŠ Eugena Kumičića, Matea Mihalića, pa je samim time i neprocjenjiv za njega, Udruga je i dobila tu potporu u iznosu nešto većem od pola milijuna kuna. Oni su nositelji projekta, a Škola tehnički partner zahvaljujući svojoj arhitektonskoj pristupačnosti za osobe s invaliditetom i pristupačnosti ravnateljice Škole gđe. Božice Majhen za nove, dobre i humane ideje. Projekt se počeo provoditi od početka ove školske godine. Tim smo povodom razgovarali s predsjednicom Udruge gđom. Anđelkom Zelenko.

Osim što ste predsjednica Udruge, čime se još bavite (ili biste voljeli)?
 Još kao studentica uključila sam se u pokret osoba s invaliditetom kroz republički Savez distrofičara Hrvatske. Tada smo još bili u Jugoslaviji. Kao aktivna članica Saveza inicirala sam osnivanje Društva distrofičara u Slatini, koje je kasnije promijenilo naziv Udruga osoba s invaliditetom Slatina. Angažman u pokretu ne daje mi prostora za neke druge aktivnosti jer, osim što sam predsjednica udruge, članica sam upravljačkih tijela dvaju nacionalnih saveza, predsjednica Povjerenstva za osobe s invaliditetom VPŽ i Povjerenstva za OSI Grada Slatine, povremeno članica raznih radnih grupa u kojima se kreiraju politike za osobe s invaliditetom. Članica sam SOS telefona SOIH-ove ženske mreže za borbu protiv nasilja nad ženama s invaliditetom. Što bih voljela?! My dream?! Moj san koji već dugo sanjam je CENTAR NEOVISNOG ŽIVLJENJA za OSI u VPŽ.

Kada je osnovana Udruga?

Udruga osoba s invaliditetom Slatina osnovana je davne 1987. godine. Ova godina je jubilarna – 25 godina postojanja i djelovanja.

Koji su ciljevi vaše Udruge?

Ciljevi UOSI Slatina – ili, kako se to danas lijepo kaže, VIZIJA Udruge – je stvoriti izjednačene mogućnosti i omogućiti **neovisno življenje** osoba s invaliditetom u lokalnoj zajednici, a **misija** omogućiti uvjete za dostojanstveni i kvalitetan život te socijalnu uključenost, pružanjem socijalnih usluga i promicanjem prava. Vrijednosti i principi djelovanja Udruge su: humanost, tolerancija, prihvaćanje različitosti, skrb o osobama s invaliditetom, poštovanje

naša sugovornica je optimistična

vanje ljudskih prava, nenasilje, rad za opće dobro, samostalnost i samosvijest osoba, osviještenost zajednice, informirani izbor ...

Koje aktivnosti podrazumijevaju projekti „Mala pomoćnica“ i „Pomoći u kući“?

Pružanje socijalnih usluga u domu korisnika (osoba s invaliditetom), a to podrazumijeva pružanje usluga pomoći pri osobnoj higijeni, higijeni prostora, nabavi namirnica i lijekova, skrb o zdravlju (posjeti liječniku, specijalisti, zubaru ...), kao i pratnja u raznim socijalnim situacijama, npr. frizeru, krojaču, posjet prijatelju ....

To su projekti integracije i socijalne uključenosti – prevencija institucionalizacije - kako OSI ne bi morale protiv svoje volje živjeti u ustanovi, već da žive po vlastitom izboru, da mogu biti u obitelji, s obitelji, same ili u instituciji.

Tu spadaju i projekti OSOBNI ASISTENT (projekti 21. stoljeća, projekt nad projektima) i ASISTENT U NASTAVI. Asistent u nastavi je nova socijalna usluga koja se prvi puta provodi u VPŽ, a namijenjen je djeci s teškoćama u razvoju s ciljem izjednačavanja mo-

gućnosti u ostvarivanju temeljnog ljudskog prava - pravo na obrazovanje u prilagođenom obrazovnom okruženju.

Koje vam je najveće postignuće u radu?

Ne znam što bih izdvojila, jedno postignuće generiralo je drugo. Osvojtom u prošlost to je zasigurno nabava prilagođenog vozila – projekt KOMBI KOJI ŽIVOT ZNAČI koji je omogućio članovima udruge koji se kreću pomoću kolica izlazak iz izolacije – postali su „vidljivi građani“. Mogla bih to reći ovako: Udruga je prerasla okvire standardne udruge i prerasla u centar za podršku pružanjem usluga osobama s invaliditetom; postala je važan socijalni partner u zajednici.

Očekujete li dugoročno pozitivne rezultate ovoga projekta?

Pretpostavljam da mislite na projekt Asistent u nastavi gdje je Udruga nositelj, a provodi se u vašoj školi. Apsolutno očekujem! Samo obrazovanjem OSI će imate izjednačene mogućnosti za socijalnu integraciju i neovisno življenje.

Vaša Udruga broji 201 člana od kojih je 25 građana. Što je s ostalima?

Prema izvješću Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo u VPŽ živi 10019 osoba s invaliditetom ili 11,8% stanovništva. Članstvo u udruzi temelji se na dragovoljnosti. Osobe s invaliditetom ili roditelji koji imaju dijete s teškoćama u razvoju tek kada se suoče s problemom koji ne znaju ili ne mogu sami riješiti traže tko im može pomoći i javljaju se u udrugu, učlanjuju i uključuju u rad. Problem je neinformiranost. Građani u udruzi su osobe koje volontiraju u udruzi ili su vanjski stručni suradnici.

U NASTAVI

Jeli korektno reći da ste vi nepokretna osoba?

Mislim da me izraz „nepokretna osoba“ ne definira ispravno. Ja sam osoba s invaliditetom koja se kreće pomoću elektromotornih kolica. Moja je nepokretnost otklonjena odgovarajućim ortopedskim pomagalom. Dakle, ja ne mogu hodati, ali sam pokretna osoba u punom smislu riječi!

Kako vam je bilo u školi?

U mom djetinjstvu nije bilo televizora, knjiga je bila moj prozor u svijet. Bila sam znatiželjno dijete gladno znanja. Tada to nisam znala, ali sada znam - jedino sam u stjecanju znanja imala izjednačene mogućnosti s ostalima. Za znanje nije bila presudna snaga tijela, već snaga duha i uma. Roditelji su me odgajali da budem odgovorna, dosljedna, tolerantna, marljiva, da cijenim svakog čovjeka, da budem humana ... S puno topline i ljubavi sjećam se osnovne, srednje škole, fakulteta, kolega i kolegica, mojih učitelja od prvog razreda osnovne do sveučilišnih profesora. Problem je bio arhitektonska nepristupačnost škola i fakulteta – stepenice, učionice na katu, a nije bilo dizala. Na rukama dragih kolega i kolegica ulazila sam i izlazila iz razreda.

Što se promjenilo?

03. svibnja 2008. Konvencija o pravima OSI je stupila na snagu. To je obvezujući dokument koji je RH potpisala, a Sabor ratificirao. Tim dokumentom su OSI dobile snažan alat u ostvarivanju svojih temeljnih ljudskih prava. Svi zakoni i politike koje se donose, moraju biti uskladeni s Konvencijom.

Kakvim se vrstama invaliditeta susreće vaša Udruga?

Prvo bih vas upoznala s definicijom tko su osobe s invaliditetom prema Konvenciji UN; osobe s invaliditetom su one osobe koji imaju dugotrajna tjelesna, mentalna, intelektualna ili osjetilna oštećenja, koja u međudjelovanju s različitim preprekama mogu sprječavati njihovo puno i učinkovito sudjelovanje u društvu na ravнопravnoj osnovi s drugima. (čl.1. KUNOSI).

Invaliditet može biti posljedica bolesti, ali svaka bolesna osoba nije osoba s invaliditetom, drugim riječima invaliditet ≠ (nije jednako) bolest; invaliditet je stanje.

Članovi Udruge su osobe s tjelesnim invaliditetom, ali ima nekolicina i s intelektualnim teškoćama i senzornim oštećenjem (osobe s oštećenjem slaha i govora). Okupljamo osobe oboljele od mišićne distrofije, cerebralne i dječje paralize, skleroze multiplex, para- i tetraplegičare, osobe s amputacijama ekstremiteta i ostale osobe s ostalim tjelesnim invaliditetom.

Mislite li da su osobe s invaliditetom integrirane u društvu? (Imate li problema, recimo, pri odlasku frizeru?)

Donekle, ali ne u potpunosti. Predsude su još uvijek prisutne. Ne poštuje se moto „nothing about us without us“ – ništa o nama bez nas! Nemam problema s odlaskom u frizerski salon. Prilagođen je potrebama OSI, baš kao i mnoge institucije i ustanove te trgovacički lanci. Moram istaknuti da je Slatina učinila jako mnogo na osiguranju pristupačnosti građevinama osoba smanjene pokretljivosti.

Marlena Josić i Maja Dmitrović, 7.a

Marko i Lena

U NAŠOJ ŠKOLI NOVO LICE!

U našu školu došlo je novo lice, asistent je u nastavi i dodjeljena je u 2.a razred učiteljice Mire Brezovčan. Pomaže dječaku po imenu Mateo Mihalić. Sigurno se pitate tko je ona?

„Ja sam Lena Felbar, diplomirani sam filozof i književni komparatist. Imam dugogodišnje iskustvo DJ-a u Zagrebu i 1,5-godišnje iskustvo rada u ovoj školi gdje sam predavala Engleski jezik kao zamjena. Sada radim kao osobna asistentica u nastavi, pomažem dječaku u 2. razredu, Mateu Mihaliću. Usuđujem se reći da se već jako dobro slažemo i naša suradnja već pokazuje napredak,slažem se odlično i sa učiteljicom i cijeli kolektiv me primio jako srdačno i kako mi je drago da imam priliku ponovno raditi u ovoj školi..“

Pitali smo je kako je biti asistent u nastavi i saznali da je ona jedina asistentica u Županiji. Rekla nam je kako je to lijep i zanimljiv posao, ali traži puno koncentracije.

Za kraj nas je uputila na ozbiljan problem koji se tiče samog ulaska u školu. Naime, postoje posebno označena parkirališna mjesta za osobe s invaliditetom koja bi im trebala olakšati pristup školi. Međutim, neki ljudi ne razmišljaju o tom problemu i kao da ne vide oznake *Mjesto za osobe s invaliditetom*. Možda bi na njih trebalo dopisati (kao i u Osijeku i nekim drugim gradovima) *Uzeli ste moje mjesto, uzmite i moj invaliditet*.

Lara Grahovac i
Vlatka Hrgetić, 7. a

Integrirani dan “Igom protiv nasilja”

Što je rekla učiteljica Gordana Maroević?

Sigurno ste već čuli, naša škola i nastavnici žele da učenici sudjeluju u raznim projektima pa su pokrenuli novi projekt pod nazivom “Bezbržno djetinjstvo, sretno odrastanje”.

U tom projektu sudjeluju učenici od 1. do 8. razreda. U predmetnoj nastavi učenici su kroz sat povijesti gledali prezentaciju na temu “Igre i igračke kroz povijest”, na tehničkoj kulturi izrađivali su igračke kao što su konjići za ljljanje, a novinari su dobili zadatak da istraže kako su se njihovi nastavnici igrali kao mali. Dok su u razrednoj nastavi imali integrirani dan, oni su radionice proveli u 2 sata likovne i 2 sata tjelesne kulture. Na likovnom su izrađivali igračke kao: zmija, krpena lopta, izrada lutke, vjetrenjače od papira. Njihovi će radovi biti izloženi za Dan škole. Na tjelesnoj kulturi su se zabavljali igrajući stare igre koje su igrali naši roditelji, bake i djedovi. Neke igre koje su učili jesu: Širi, širi, šareni šeširi, Ide maca oko tebe, Laste prolaste, Ide majka s kolodvora...

Ali, to je samo djelić toga projekta koji će se još dugo godina nastavljati, a o idućim radionicama i raznim događanjima vezanim uz taj projekt, mi ćemo vas i dalje obavještavati!

na tehničkom

Bezbržno djetinjstvo, sretno odrastanje

Ovaj je projekt posvećen poticanju djece na igranje tradicijskih igara s našim učenikima. Također, učenici su učili da se igračke izrađuju ručno, što je posebno u vrijeme kada tehnologija nije bila toliko uznapredovala.

mali kreativci

Povodom Dana škole, u nedjeljak, 6. svibnja 2013., održan je integrirani dan „Igom protiv nasilja“ kroz koji su se učenici, uz učitelje razredne i predmetne nastave, podsetili starih igara. Učenici predmetne nastave su na satu hrvatskog jezika (kod učiteljice Ranke Kabić, Marijane Toplak i Hane Tepeš) rado pisali o svojim najdražim igračkama i igrama, na satu povijesti kod učitelja Nikole Marjanovića naučili kakvu je ulogu imala igra od prapočetaka pa sve do danas, a na satu tehničke kulture kod učitelja Darka Glumca izrađivali drvenog konjića te su i učenici 8.-og razreda u školu donijeli svoje najdraže igračke. U holu škole je na satu likovne kulture postavljena izložba igračaka te literarnih i likovnih radeva. Učenici razredne nastave su uz pomoć učiteljica, ali i poneku baku i mamu, izrađivali krpena lopte, krpena lutke, igračke od papira – igračke iz djetinjstva njihovih baka i djedova. Tema „Igom protiv nasilja“ je dio školskog projekta „Bezbržno djetin-

jstvo i sretno odrastanje“. Koordinator projekta je Školski tim za prevenciju nasilja: Jasna Plantak, Nataša Ivanić, Gordana Maroević, Gabriela Kromek te Nikola Marjanović.

Ovaj je projekt pokazao kako igre ne služe samo zabavi, već razvijaju kreativnost (što je posebice vidljivo kod izrade igračaka), potiču na druženje i socijalizaciju i razvijaju empatiju kod djece. Igranje je poseban način učenja i ima važno mjesto u djetinjstvu svake osobe. Još samo treba podsjetiti i odrasle da ne zaborave važnost igre i da očuvaju dijete u sebi.

Vlatka Hrgetić, 7.a

...punom parom

jstvo, sretno

ših prostora te na istraživanje o načinu izrade igračaka u vremenima kada

moja najdraža igračka

izrađujemo igračke

A učitelj Nikola Marjanović?

Sigurna sam da ste već upoznati s našim novim projektom pa će nam nastavnik Nikola reći nešto više o njemu.

“Cijeli tjedan posvećen je Danu škole, a među tim danima ponедjeljak je određen za projekt “Bezbrižno djetinjstvo, sretno odrastanje”, namijenjen je osmim razredima, ali su sudjelovali i neki učenici iz 7-ih razreda. Naša škola do sada radila je na UNICEF-ovom projektu “Škola bez nasilja” i ovaj projekt namijenjen je toj temi, a naslov teme bio je “Igre i igračke kroz povijest”. Ja sam imao prezentaciju i predavanje “Igre i igračke kroz povijest”. U prezentaciji su prikazane igre od najstarijeg doba, od prapovijesti do danas, od prvih jednostavnih igračaka izrađenih od drveta i životinjskih kostiju do suvremenih računalnih igara. Pored igračaka i igara za djecu prikazane su prve Olimpijske igre u Staroj Grčkoj i njihov značaj do danas. Isto tako, prikazane su gladijatorske igre u Starom Rimu kao i njihov značaj za stanovništvo Rimskog Carstva. Posebno su zanimljive bile igre i način igranja u vrijeme kada su naši djedovi i bake bili mali, uz neke od primjera kao što je igra piljaka, topova od blata, izrada svirala od vrbovih grana, lutaka od krpica, krpenih lopti...”, rekao nam je nastavnik Nikola.

nastaje konjić

Uvijek u listopadu

Dani kruha

Dani kruha i Dani zahvalnosti za plodove zemlje znače vrijeme bogatstva; sve je prepuno plodova, okusa, boja i mirisa.

U našoj je školi to vrijeme označilo projektu osnovicu za prodajni sajam. Sudjelovala su djeca, učiteljice, mame i bake, a o tom smo sajmu popričali s organizatoricom i koordinatoricom Žaklinom Krstičević.

1. Koji je cilj projekta?
-Ciljeva je više, a evo i koji su to: razvijati osjećaj za plodove zemlje, poučiti djecu o kruhu kao izrazu živote i duhovne snage, upoznati učenike s nastajanjem kruha(od zrna do kruha), upoznati učenike s

lipanj 2013.

autohtonim vrstama voća, povrća i drugim plodovima Zemlje, cijeniti ljudski rad i trud.

2. Tko sve sudjeluje u projektu?
-U projektu sudjeluju: nositelji projekta (Žaklina Krstičević - koordinator, učiteljice: Vesna Košutić, Jasmina Krznarić, časnica Krešimira, učenici naše škole i njihovi roditelji.
3. Mislite li da je dobro što ste potaknuli ovaj projekt?
-Naravno. :)

4. Kako ste vi glavni u ovom projektu, jeste li zadovoljni zatečenom situacijom?

-Jako sam zadovoljna, projekt je uspio, sve je bilo super, građani su se iznenadili i kupili naše proizvode.

5. Kako ste došli na ideju da se ponovno okupimo u gradskom parku i izložimo krušne proizvode i plodove zemlje za javnost?
-Vrlo jednostavno, iskustvo pozitivno od prije pošto smo prije 3 godine isto tako prodavali pred našom školom.

Ideja se sama pojavila.

6. Koliko ste se dugo pripremali?
-14 dana.
7. Je li se dovoljno ljudi okupilo?
-Je. Pun park je bio. Prilično velika gužva. Sve je bilo prodano u roku 2 sata.
8. Što ćete učiniti s zarađenim novcem?
-Pa svaki razred zarađeni novac uzima u svoju razrednu blagajnu i troši ga u potrebne svrhe.

Lara Grahovac, 7. a

18. 03.-22.03. 2013.

EKO TJEDAN

Ove školske godine obnavljamo status Međunarodne Eko-škole, te moramo ispuniti određene kriterije i dokazati kako smo u provedbi programa otišli korak dalje.

recikliranje

Cilj programa : ugradnja odgoja i obrazovanja za okoliš u sve segmente odgojno-obrazovnog sustava i svakodnevni život učenika i djelatnika škole.Zadaća programa:odgojiti mlade generacije osjetljivima na pitanja okoliša i osposobiti ih za donošenje odluka o razvitučku društva u budućnosti.U okviru projekta EKO-ŠKOLA u EKO TJEDNU provedeno je niz aktivnosti kojima smo potvrdili da promičemo brigu za okoliš kao trajnu vrijednost i način življenja.
PROVEDENE AKTIVNOSTI:
PONEDJELJAK, 18. 03.-VEGETARIJANSKI PONEDJELJAK-vegetarijanski meni u školskoj kuhinji
Učenici razredne i predmetne nastave ovaj su ponedjeljak jeli veg-

etarijansku hranu. Na jelovniku je bila kuhanja riža, grašak, kukuruz, jaja, naribana mrkva te rajčica.
UTORAK, 19. 03.- DAN RECIKLIRANJA – od otpadnog materijala izradili smo niz uporabnih i ukrasnih predmeta(odjeća, vase, čaše za olovke, pernice, lutkice, slike, plakate...

SRIJEDA, 20. 03.- ZELENA ČISTAKA –očistili smo okoliš škole od smeća

Učenici razredne nastave su zajedno sa svojim učiteljicama čistili okoliš, a učenici predmetne nastave pod vodstvom nastavnika tjelesne i zdravstvene kulture (Tomislava Medvedović i Borivoje Kocić).

ČETVRTAK, 21. 03. –proveden je integrirani nastavni dan s temom «**DRAVA – RIJEKA KOJA SPAJA**

Drava- spaja a ne razdvaja

A NE RAZDVAJA», kojim smo ujedno obilježili i Dan voda, kao i početak proljeća.

Učiteljice četvrtih razreda naše škole u četvrtak 21.ožujka 2013. održale su integrirani dan u svojim razrednim odjelima pod nazivom „Drava-rijeka koja spaja , a ne razdvaja“

CILJ integriranog dana je bio zajedničkim radom skrenuti pozornost na glavna pitanja u svezi podizanja svijesti o odgoju i obrazovanju za okoliš i održivi razvoj,odgovorno gospodarenje vodom radi zdravlja i dobrobiti čovječanstva.

Cilj su ostvarile kroz slijedeće nastavne predmete i nastavne jedinice koje su bile podijeljene na nastavne situacije.

HRVATSKI JEZIK: Književnost:

„Kako se igra voda?“ Nada Iveljić
MATEMATIKA: Dijeljenje višeznamenkastih brojeva dvoznamenkastim brojem-vodenii zadaci

PRIRODA I DRUŠTVO: Značenje vode za život biljke

SRO: Poruka vodi; (eko poruke, dok.film Drava kroz sva 4 godišnja doba)

Vesna Košutić, učiteljica

vegetarijanski ponedjeljak

eko izložba

eko kviz

od čega se sastoji bicikl

Zdravo i ekološki

BICIKLOM DO ZDRAVLJA

Učiteljice 4.razreda (Renata Grahovac, Blaženka Marić, Ljiljana Marendić) OŠ Eugena Kumičića, Slatina pokrenule su projekt „Bicikлом do zdravlја“ u sklopu kurikuluma Zdravstvenog odgoja.

Cilj projekta je bio shvatiti da je vožnja bicikla uz poštovanje odrednica sigurnosti važna za zdrav način života te koristan odmor u prirodi,a zadatci: imenovati i pokazati dijelove bicikla, usvojiti način održavanja bicikla, shvatiti važnost nošenja kacige i poznavanje prometnih pravila te popularizirati biciklizam kao zdrav način provođenja slobodnog vremena. Projekt je proveden tijekom 4 nastavna sata.

1.sat Upoznavanje s predstavnici-
ma BICIKLISTIČKOG KLUBA .
Predsjednikom, Mladenom
Crnobrnjom i tajnikom, Mariom

Perkovićem. Na prvom susretu zajedno smo osmisili tijek budućih aktivnosti i dogovorili vrijeme realizacije tih istih aktivnosti. (3 aktivnosti)

2.sat

Realizacija 1. aktivnosti- „BICIKL“ 26.travnja 2013. godine Mladen Crnobrnja i Nad Nicinget bili su gosti predavači učenicima 4.razre- da naše škole.Učenike su upozna- li s dijelovima bicikla,načinom održavanja te ih potaknuli na članstvo u Biciklističkom klubu. Odgovarali su na brojna pitanja i sve zorno prikazali na biciklima koje su dovezli u školu. Na kraju

vožnja spretnosti

sigurno u prometu

su upoznali učenike s aktivnostima koje slijede, a to su :

2.aktivnost: Poznavanje prometnih pravila-gost predavač prometni policajac

3.aktivnost: Poligon-vožnja spremnosti, dodjela diploma.

Učenici s veseljem očekuju najavljene aktivnosti . Nadamo se da ćemo ovim načinom potaknuti naše učenike da više vremena provode u prirodi i pri tome uživaju u sigurnoj vožnji biciklom.

ozbiljan razgovor s predstvincima biciklističkog kluba

2. aktivnost

2.svibnja 2013. godine provedena je 2.aktivnost u sklopu projekta „Biciklom do zdravlja“ Gosti predavači bili su policajci: Stjepan Srednoselac i Željko Lukaček. U sklopu svog projekta „ Policia u zajednici“ predavači su održali predavanje uz pp prezentaciju i djeci ukazali na važnost pozna-

vanja prometnih znakova i pravila prilikom upravljanja biciklom. Prezentacija je zorno prikazala znakove i upute kojih bi se učenici trebali pridržavati u prometu kako bi bili sigurni sudionici u njemu. Učenici su pozorno pratili predavanje i predavače nagradili gromoglasnim pljeskom u znak zahvale.

3. aktivnost

Dana 10.svibnja 2013.godine u 8.00 h započela je zadnja aktivnost u sklopu projekta „Biciklom do zdravlja“. Članovi Biciklističkog kluba postavili su poligon za provjeru spremnosti učenika 4.razreda u vožnji bicikla. Prvi su svoju spremnost i brzinu provjerili učenici 4.a, zatim 4.b i na kraju 4.c razreda. Učenici su pokazali veliku zainteresiranost i želju za postizanjem što boljeg rezultata. Najbolji rezultat bio je 33 sekunde. Nakon provjere svi su učenici dobili zahvalnice koje im je uručio predsjednik kluba Mladen Crnobrnja. Na kraju su učiteljice uručile zahvalnicu Biciklističkom klubu i zahvalile im se na uspješnoj suradnji i odvojenom vremenu. Mnogi učenici pokazali su zainteresiranost za učlanjenje u klub, a predsjednik Crnobrnja ih je pozvao da se uključe na biciklijadu koja se održava u svibnju.

Renata Grahovac, učiteljica

Važnost razvoja djeteta i važno o njemu

Projekt Vrtim Zdravi Film u našoj školi!

Projekt VrtimZdraviFilm provodi se na prostoru cijele Republike Hrvatske pod nastavom tjelesne i zdravstvene kulture u trajanju od jedne godine, a u njemu sudjelujemo i mi.

Što trebam jesti, kako se trebam odjenuti, kako se ponijeti u nekim situacijama koje su nove našem tijelu i našoj svijesti, samo su neka od pitanja na koje ovaj projekt daje odgovore. U njega su uključeni učenici sedmih razreda koji kroz radionice, razgovor i ispunjavanjem upitnika govore o svom razvoju i otkrivaju svoje najčešće pogreške koje taj razvoj usporavaju.

Cilj projekta je edukacija učenika o važnosti pravilne prehrane i važnosti bavljenja tjelesnom aktivnošću. Na taj način poruke dopiru do učenika u fazi u kojoj formiraju svoje stavove i ponašanje te im se pomaže da usvoje zdrave navike koje će biti dio njihovih života i u kasnijoj dobi.

Ove godine će u projekt biti uključeno više od 21 škole u Republici Hrvatskoj, a to je oko 1800 djece. Projekt je odobren od strane Ministarstva znanosti obrazovanja i sporta, Ministarstva zdravlja te Agencije za odgoj i obrazovanje.

Učenici će sudjelovati na četiri predavanja u trajanju od jednog školskog sata čiji će voditelj biti učiteljica tjelesne i zdravstvene kulture Tomislava Medvedović, koja je ujedno i voditelj cijelog projekta.

Trajinost naučenih ponašanja i stavova je glavna odrednica zdravlja. Naučiti se zdravo hraniti ne znači samo znati što trebamo jesti, već i u kojim količinama i koliko često, a to se isto odnosi i na pravilno vježbanje.

i autorica je u projektu

tekst: Vlatka Hrgetić, 7.a
foto: Lara Grahovac, 7.a

Prosinac posvećen projektu Amadeus – čudo od djeteta

Wunderkind

Mjesec prosinac 2011. god. posvetili smo obilježavanju dvjestodvadesete obljetnice smrti poznatog austrijskog skladatelja Wolfganga Amadeusa Mozarta (1756.-1791).

Wolfgang Amadeus Mozart

Iako je proveden davno, zaslužio je pažnju jer se ovim projektom željelo upoznati učenike s životom i djelom glazbenoga genija, približiti im ljepotu klasične glazbe te ih zainteresirati za nju.

Specifični ciljevi projekta su povećanje razine znanja o klasičnoj glazbi, operi, Republici Austriji, Salzburgu, usvajanje tehnike kaširanja, usvajanje znanja o biografiskom filmu, primjenjivanje stečenih znanja o izradi plakata i straničnika, povećanje razine znanja o utjecaju glazbe na učenje i razvoj djeteta.

Projekt se odvijao u OŠ E. Kučića Slatina, Industrijsko-obrtničkoj školi Slatina, OŠ Josipa Kozarca Slatina, OŠ Mikleuš, Mikleuš, SŠ Marka Marulića Slatina i Gradskoj knjižnici Virovitica.

Korelacijsko-integracijskim pristupom nastavnom procesu s nastavnim predmetima održavaju se sljedeće aktivnosti:

1. izrada plakata- Mozartova biografija – glazbena kultura,
2. izrada plakata - Mozartova djela- glazbena kultura,
3. izrada straničnika posvećenih Mozartu – školska knjižnica,
4. gledanje opere Čarobna Frula u HNK u Zagrebu – glazbena kultura,
5. kaširanje katedrale i dvorca Hellbrunn u Salzburgu- likovna kultura,
6. obrada Republike Austrije -geografija,
7. Amadeus-gledanje igranoga filma- hrvatski jezik,
8. predavanje na učiteljskom vijeću - Utjecaj glazbe na učenje,

detalj iz predstave o Mozartu

9. božićna priredba -Čuda se ipak događaju, zar ne!?,
10. izrada frizura za voditelje priredbe - Industrijsko-obrtnička škola,
11. prezentacija Mozart-biografija-njemački jezik,
12. koncert Glazbene škole Slatina- Industrijsko-obrtnička škola.

Autor ideje projekta je profesorica Melita Schmitz (OŠ Eugena Kumičića, Slatina), a u realizaciji projekta sudjeluju: profesorica Svetlana Dupan (Industrijsko-obrtnička škola, Slatina), Jelena Martinčević (OŠ Josipa Kozarca, Slatina), profesor Dinko Vekić (OŠ Mikleuš, Mikleuš), profesorica Željka Balković i profesor Damir Balković (SŠ Marka Marulića, Slatina), profesorica Mirjana Kotromanović (Gradska knjižnica Virovitica, Virovitica), profesorica Sanja Bujanić, profesorica Željka Horvat, profesorica Marija Tolj,

Mjesec prosinac posvetili smo poznatom austrijskom skladatelju Wolfgangu Amadeusu Mozart te smo kroz projekt Amadeus-čudo od djeteta odradili mnogobrojne aktivnosti kroz koje smo se upoznali s životom i djelom toga genija. Međutim, ako i sami

profesorica Ivana Vencl, profesorica Elvira Vujčić, profesor Darko Vencl, učiteljica Renata Grahovac, učiteljica Blaženka Marić, učiteljica Ljiljana Marendić, učiteljica Nedeljka Klement, učiteljica Vera Menčik, učiteljica Mira Brezovčan, učiteljica Spomenka Bošnjak, učiteljica Andrea Medved, učiteljica Anita Jančić Rulj, učiteljica Jasna Kizivat i učiteljica Žaklina Krstičević (OŠ Eugena Kumičić, Slatina).

Melita Schmitz, knjižničarka

u vedrom duhu

želite zaviriti još dublje i detaljnije u Mozartov život, svakako bih vam preporučila čitanje biografije Fritza Hennenberga: Wolfgang Amadeus Mozart (Naklada Slap, Jastrebarsko, 2005.) koju možete posuditi u našoj školskoj knjižnici.

izrada plakata

detalj iz prezentacije projekta

Mozartove zvijezde

pozdrav publici i Mozartu

prosinac je

Lijepo je imati rođendan. Većina ga proslavlja jedan dan, no naša je škola posebna i nismo mogli u jednom danu pokazati sve što smo naučili. Stoga je ravnateljica odlučila da ćemo slaviti cijeli tjedan provodeći različite aktivnosti. Kao što ćete vidjeti na sljedećim stranicama, neke su aktivnosti već tradicionalno uhodane, a neke su posve nove. Bitno je napomenuti da je tijekom cijelog tjedna (6.-10. svibnja) naša škola prštala od ponosa i veselja, pucala od znanja i zdravlja, a na priredbi i lebdjela od sreće, sve uz sretno odrastanje.

Tijekom toga vremena predstavljen je i projekt Bezbrižno odrastanje, sretno djetinjstvo, no o njemu smo već govorili pa idemo dalje.

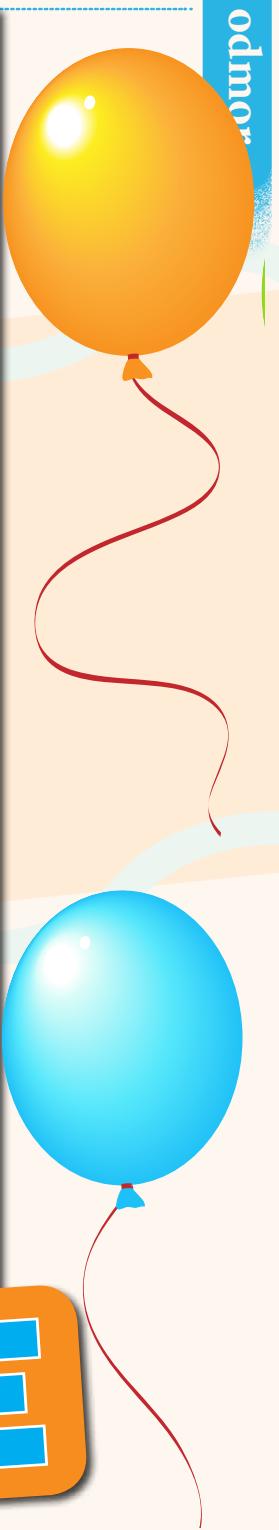
Okrenite stranicu u uđite s nama u proslavu Tjedna Osnovne škole Eugena Kumičića.

Škola slavi rođendan

TJED

AN ŠKOLE

Uponedjeljak je u našoj školi, 6. svibnja 2013., održano Natjecanje školskih prometnih jedinica. Devet ekipa prvo je pristupilo rješavanju testova, gdje su pokazali koliko poznaju prometne propise i pravila koja se odnose na sudjelovanje u prometu sudionika na biciklima. Nakon testova, pokazali su i svoju vještina upravljanja biciklom na poligonu spremnosti, kojeg su pripremili članovi Biciklističkog kluba Slatina – Mladen Crnobrnja, Nad Nicinger, Mario Perković, Boris Ladan, Franjo Martinović i Karlo Lokner.. U konkurenciji od 36 natjecatelja, prvo mjesto osvojio je Luka Novotni, OŠ I. B. Mažuranić Orahovica. Uz prvo mjesto i

vijugav je put do pobjede

Žestoka konkurencija

Natjecanje školskih prometnih jedinica

Prva aktivnost vezana uz Tjedan škole održala se u ponedjeljak

diplomu, Luka je dobio vrijednu nagradu – bicikl Smith 802. Drugo mjesto pripalo je Tadeju Biliću, OŠ E. Kumičića Slatina, dok je treći bio Karlo Lokner, OŠ J. Kozarca Slatina.

Nagrade za prva tri mesta osigurali su Policijska postaja Slatina i BK Slatina.

Članovi školske prometne jedinice iz OŠ I. B. Mažuranić iz Orahovice ostvarili su najbolji rezultat kao ekipa.

Nakon natjecanja, Interventna jedinica policije održala je pokaznu vježbu, a učenici su mogli razgledati i njihovu opremu, uređaje te vozila.

Organizatori natjecanja bili su Policijska uprava virovitičko – podravska, Policijska postaja Slatina, Županijski tim „Prometna preventiva u osnovnoj školi“ i Osnovna škola „Eugena Kumičića“ u Slatinici.

Nataša Ivanić, pedagoginja

joj, ti prometni propisi

prvo upoznavanje

U našoj je školi, 7. svibnja 2013. (utorak), u sklopu obilježavanja Dana škole, po prvi put održan kviz za učenike šestih razreda pod nazivom Glagolanje. Kviz naziv duguje gradiću iz hrvatskog jezika gdje se gotovo cijele godine obrađuju glagolski oblici, a svi su sadržaji isključivo nastavni i za sudjelovanje nije potrebna nikakva posebna priprema. Ideja je nastala na mjestu događanja, u našoj školi, i kani se proširivati. Na prvom natjecanju su sudjelovale OŠ Josipa Kozarca iz Slatine i OŠ

Mikleuš i, dakako, naša škola kao domaćin.

Nakana je da sljedeće godine sudjeluju učenici iz svih osnovnih škola na prostoru Županije virovitičko-podravske. Ove su godine sudjelovali učenici Augustin Lukić, Karla Opat, Barbara Pavlović, David Puača i Antonija Vukić zajedno s učiteljicom hrvatskoga jezika Maricom Kesić iz OŠ Mikleuš, zatim su iz OŠ Josipa Kozarca tu bili i Sonja Dragojević, Lovro Frajhaut, Mia Gmiza, Benjamin

Hankić, Luka Ivankačić, Leonarda Kokorić, Kristina Martinović i Sara Orlić koje su vodili učiteljica Zorica Varga i Denis Ostrošić, a od domaćih su učenika nastupili Ana Benko, Veronika Ivčić, Sanja Kelemen, Marija Magdalena Kovačec, Klara Pugar, Marinela Sekić i Aneta Suhi s učiteljicom Marijanom Toplak.

Natjecanje je bilo ekipno. Na samom početku su ždrijebom izvučeni sudionici pojedinih ekipa jer se željelo staviti naglasak na suradnju, a ne na znanje učenika pojedine škole. Svaka je ekipa morala surađivati, iako se većina njih prvi put vidjela u životu. Suradnja je brzo postignuta, što pokazuje da znanje ne pozajme barijere. Svi su sudionici primili zahvalnice, a najuspješniji i glagolske povelje.

U prvom su Glagolanju pobijedili učenici David Puača i Antonija Vukić iz OŠ Mikleuš te Marinela Sekić i Aneta Suhi iz OŠ Eugena Kumičića.

Inače, u kvizu je sudjelovalo 5 ekipa s četiri člana, bilo je moguće osvojiti 19 bodova unutar svake skupine, a pobjednička je ekipa ostvarila rezultat od 16 bodova.

Kviz se, nakon pozdrava ravnateljice Božice Majhen i početne treme sudionika, odvijao u vedrom ozračju u kojem su učenici mogli dobiti sliku o svojem znanju naspram učenika drugih razrednih odjela i škola, započeti nova prijateljstva i pokazati sebi i drugima da su najbolji poznavatelji glagolskih oblika na ovome području.

Marijana Toplak, učiteljica

GLAGOLJANJE

Pokrenut je novi kviz za šestaše

u koštaču s glagolima

ravnateljica je na početku ohrabrilala sve natjecatelje

Srijeda je posrijedi

Lik i djelo Ivana Merza

Naš omiljeni blaženik

Danas, 8. svibnja 2013. godine održana je još jedna u nizu aktivnosti kojima se obilježavaju Dani osnovne škole Eugena Kumičića Slatina. U paviljonu naše škole održan je zanimljiv program kojim je ujedno obilježen blagdan blaženog Ivana Merza. Ispred paviljona su se okupili svi učenici razredne i predmetne nastave, njihove učiteljice, nastavnice i nastavnici te ostali zaposlenici škole. Ravnateljica škole Božica Majhen je u uvodnom dijelu programa sve okupljene pozdravila kratkim govorom. Aktivnosti programa su osmisile i pripremile vjeroučiteljice Nataša Pohiba i Vlasta Bisić krtić, časna sestra Krešimira Vučeta, nastavnice hrvatskog jezika Ranka Kabić i Marijana Toplak te nastavnica likovne kulture Sanja Bujanić.

Tijekom programa mnogi su učenici pjevali pjesme posvećene liku i djelu

oda Merzu

iščitavanje teških pitanja

blaženog Ivana Merza. Izdvojeni i nagrađeni su literarni i likovni radovi učenika. Nagrade je osigurao i dodijelio velečasni Nikola Jušić, župnik Župe blaženog Ivana Merza. U natjecateljskom dijelu programa sudjelovali su učenici predmetne nastave. Četiri skupine učenika su se natjecale u znanju o blaženom Ivanu Merzu, brzini i spretnosti. Sve su skupine pokazale odlično znanje o liku i djelu Ivana Merza, a pobednika je odredila brzina davanja odgovora na pitanja župnika Jušića. Najuspješnijoj skupini župnik je dodijelio nagrade.

Prigodom pjesmom je završen program posvećen blaženom Ivanu Merzu. Obilježavanje Dana osnovne škole Eugena Kumičića se nastavlja već u četvrtak, 9. svibnja 2013. godine.

Martina Hamaček, pripravnica razredne nastave

Oda Ivanu Merzu

O, Ivane naš blaženi,
prijatelju djece.

Od poroka nas čuvaj ti,
od zla nas uvijek zaštiti.

O, Ivane naš blaženi,
prijatelju djece.

O, Ivane naš blaženi,
orle ponosni.

Ti letio si daleko,
razmišljao si duboko.

O, Ivane naš blaženi,
orle ponosni.

O, Ivane naš blaženi,
ti umro si nam mlad.

Zbog smrti tvoje patimo,
misli tvoje pratimo.

O, Ivane naš blaženi,
ti umro si nam mlad.

6. b

cijenjeni žiri

U ŠKOLI I OKO NJE

Četvrti dan proslave je bio dan ispunjen dvjema aktivnostima. Osim svečanog programa povodom Dana škola, prijepodne je održana i prezentacija projekta Bezbrižno djetinjstvo, sretno odrastanje. Večernji su sati namijenjeni roditeljima i obitelji učenika i njihovom prigodnom programu.

U četvrtak je, 8. svibnja 2013. u dvorani Pučkog otvorenog učilišta u Slatini održana priredba na temu "Volim Hrvatsku", koju su pripremili učitelji i učenici naše škole. Priredba je počela u 18.00 sati. Koordinator priredbe je bila Elvira Vujčić, učiteljica hrvatskog jezika. Priredba je održana u sklopu programa obilježavanja Dana naše škole, koji je trajao cijeli tjedan. Učenici, iz matične, ali i područnih škola, su svoje roditelje, djedove, bake i učitelje proveli pjesmom, plesom i recitacijama kroz prelijepu našu Hrvatsku – od Zagreba i Zagorja, preko Istre i Dalmacije, do Slavonije. Učenici su pokazali sav trud i znanje koje su, zajedno sa svojim učiteljima, stekli tijekom ove školske godine pripremajući se pokazati našim gledateljima koje su sve vrijednosti naše domovine. Bilo je tu treme, ali i pjesme, recitacija, plesa, no

VOLIM H

Svečana priredba pre-

nadasve dobre volje i zadovoljstva
što smo sudionici u životu naše
škole.

zanimljiva koreografija

pogađate, Dalmacija

naše voditeljice Elizabeta i Maja

zboraši u akciji

HRVATSKU

otekla dostojanstveno

U Bakić i na Javoricu

ZDRAV ŽIVOT

Vrhunac tjedna u kojem smo slavili Dan škole imao je naglasak na zdravlju.

10. svibnja 2013. godine održan je integrirani dan pod nazivom „Zdravi život.“ Učenici razredne nastave od 1. do 3. razreda, njihove učiteljice, učiteljice stranih jezika, vjeroučiteljice te ostali djelatnici škole su pješačenjem do Područne škole Bakić obilježili Dan osnovne škole Eugena Kumičića. Predmetna je nastava, pak, krenula na pješačku turu na jezero Javorica.

Okupljanje učenika i učiteljica se odvilo ispred matične škole odakle je, uz policijsku pratinju, povorka pješice krenula prema Bakiću. Učenici i učiteljice svih područnih škola su ispred Prodručne škole Bakić dočekali male pješake. Učiteljice Elica Prebeg i Ilona Bolić su u suradnji s roditeljima svojih učenika pripremile kolače i sokove za osvježenje.

Nakon kratkog predaha, učiteljica Elica Prebeg je sve okupljene učenike pripremila za igru kratkim tjelesnim vježbanjem. Nakon toga su učenici, u pratnji svojih učiteljica, uživali igrajući tradicionalne igre naših baka i djedova kao što su skakanje u vreći, potezanje konopa, igra „Školice“, utrka jajima i druge zanimljive igre. Učenici nisu skrivali svoje oduševljenje današnjim aktivnostima i uvidjeli su prednosti zdravog načina života. Ovim lijepim druženjem je završeno obilježavanje Dana osnovne škole Eugena Kumičića. Zahvaljujemo svima koji su sudjelovali u organizaciji i izvedbi mnogih aktivnosti.

Martina Hamaček, pripravnica razredne nastave

spremni za pokret

na putu

tjelovježba

pa odmor

novinarke, rukometnica i navijačice

tko je duži

tko je precizniji...

...brži...

...manje smotan...

... i bolji navijač

Uz sportske discipline, učenici su se natjecali i u pisanju literarnog rada na temu "Svijet po mome". Najbolji rad napisala je učenica Sara Cibok.

Prije početka natjecanja, u kulturno-umjetničkom programu nastupili su učenici nižih razreda.

Pod pokroviteljstvom Podravke i Sportskih novosti, Lino se održava u 24 odabrane škole u Hrvatskoj. Natjecanje se počelo održavati u školskoj godini 2006/07., a pokrenuto je na inicijativu legendarnog kapetana vatrenih Zvonimira Bobana.

Slatinski Eugenijalci su tako prošle godine predstavljali Virovitičko-podravsku županiju, a osim u raznim

Lino višebojac stigao u OŠ Eugena Kumičića!

**OŠ Eugena Kumičića je bila domaćin sportskog natjecanja
Lino višebojac koje se održalo u dvorani SŠ M. Marulića.**

sportskim disciplinama, učenici se natječu i u pisanju literarnog rada na temu „Svijet po tvom“ te pripremaju kratak kulturni program za otvorenje natjecanja. Lino će u goste dovesti i pokojeg poznatog sportaša koji će dodatno uveličati sami natjecanje te promicati sport i zdrav život kroz druženje s učenicima. Osim sportaša, veliku ulogu imaju i navijači čiji je zadatak pokazati kako se primjereno navija, a Linu će prigodno zaodjenuti u žuto-plave boje Grada. Najbolja navijačka skupina također će biti

cure ili dečki

U ŠKOLI I OKO NJE

nagrađena, a najuspješniji višebojac i višebojka škole otpovat će na finalno natjecanje te se ondje boriti s učenicima iz škola diljem Hrvatske za pobjednički pehar, ali i ostvarenje sportskog sna – finalni pobjednici moći će odabratи sportski događaj na kojem žele sudjelovati, a Podravka i Sportske novosti ostvarit će im san. Do sada su ostvarenja sportskog sna bila prisustovanje utakmici Lige prvaka između Barcelone i Lyona i susret sa Lionelom Messijem, finale UEFA Europske lige u Hamburgu između Atletico Madrida i Fulhama i druženje s rukometnišma Vorijem, Duvnjakom i Lackovićem te prisustovanje utakmici između Tottenhama i West Hama i druženje sa hrvatskim reprezentativcima (Modrićem, Čorlukom, Pletikosom i Kranjčarom).

VIŠEBOJCI:

- 5.R: DOMINIK MUDRI
LUKA MILIČIĆ
DOMAGOJ BOT
LARISA GVOJIĆ
TAMARA HUDOLETNJAK
ANA BENKO
- 6.R: LEON VUJIĆ
STJEPAN KOKORIĆ
ALEN ŠAPONJA
NIKOLINA MAVROVIĆ
LEONARDA DUŠAK
ELIZABETA TARADEJ
- 7.R: GORAN KLEMENT
ALEN KLUN
SAŠA ŠAPONJA
NIKOLINA PRANJEŠ
MONIKA TOKIĆ
MARINELA ČUPAR
- 8.R: DOMAGOJ JUG
ANTONIO PRPIĆ
BORNA BOBAN
ANA DERDIĆ
JOSIPA LOKNER
SANELA MIHALIĆ

Kažu da svakih 8 minuta na svijetu nastane novi izum. I Eugenijalci su sudjelovali na Agro Arci vlastitim inovacijama, izumima i kreativnošću. Naime, na prijedlog ravnateljice škole Božice Majhen, cijela je škola živnula i digla se na noge da bi ostvarila projektne ideje. Cilj je projekta upoznati zemlje Europske unije sa svim njihovim posebnostima kroz različite aspekte (prirodno okružje, povijest, kulturne običaje, gastronomiju, folklor, ples, pjesmu, obrazovanje itd.) i usporediti ih s posebnostima Hrvatske kao nove članice stare obitelji (Europe). Sve je akcije koordinirala učiteljica Đurđa Delić, a razrednici su svaki sa svojim razrednim odjelom uredili jedan štand posvećen jednoj od država članica Europske unije. Tako su posjetitelji sajma mogli uživati okom, uhom i nepcem na 28 štandova (27 zemalja EU te Hrvatska) koji su predstavljali posebnosti određene zemlje. Dočekivao se Djed Božićnjak, izlagali bicikli,

pozdravna pjesma

zanimljivosti školski projekt pružio u širokim razmjerima. Iako pred njim stoje pripreme od niza mjeseci, službeno je predstavljanje projekta počelo 04. svibnja u 12.30 na prostoru tvrtke Agroduhan koja je služila kao sajamska pozornica Agro Arce. Ravnateljica Božica Majhen je pozdravila sve prisutne, a zatim je krenuo program u 15 točaka koji su vodile Ivana Miličić i Monika Šokac uz pomoć knjižničarke Melite Schmitz i učiteljice Renate Grahovac i u kojem se predstavila većinom glazbena baština pojedinih zemalja, dok su točke pripremali razrednici s učenicima svojih razrednih odjela. Novinarke škole Ema Jajić,

dečki čuvaju položaj

portugalske boje i hrast

Agro Arca

HRVATSKA ZVIJEZDA NA EUROPSKOM NEBU

U sklopu Agro Arce, međunarodnog sajma inovacija, eko ideja, proizvoda i tehnologija u poljoprivredi i prehrambenoj industriji koji se održava po peti put u Slatini i traje od 3. do 6. svibnja 2012., održano je i predstavljanje projekta OŠ Eugena Kumičića iz Slatine "Hrvatska zvijezda na europskom nebu".

predstavljena je bajkovita kultura, opet su nanovo oživjeli pisci, glazbenici, slikari, znanstvenici i sportaši, roditelji su pripremali tradicionalnu kuhinju određene zemlje, a posjetitelji su mogli dobiti pregršt zanimljivosti o pojedinim zemljama.

Recimo, jeste li znali da je Cipar zemlja mačaka, da u Malti postoji Popeye Village, da za poljske medenjake tjesto stoji 2 godine i da u toj zemlji piju mješavinu piva i pekmeza jer ondje nema vina, da je Bugarska domovina šopske salate, dok u Litvi kuhaju juhu od piva, da je Češka zemlja knedlički, Belgija pomfrita, Mađarska debrecinki i Rubikove kocke, Portugal hrasta plutnjaka, a da je godišnja proizvodnja maslina u Španjolskoj dovoljna da svaki čovjek na svijetu pojede u danu 70 maslina. Takvih je

Marija Magdalena Kovačec te Marinela Sekić su provele anketu o najljepšem i najuređenijem štandu u sklopu projekta metodom slučajnog uzorka te su laskavu titulu odnijeli štandovi Luksemburga i Nizozemske, a vrlo su blizu bili Portugal, Mađarska i Danska. O postotcima nećemo govoriti jer cilj nije bio rezultat kompeticije, već kooperacije.

Cijela je realizacija projekta protekla u poticajnoj atmosferi, pjevalo se, plesalo, jelo i informiralo, a najveća je njegova dobrobit u zadovoljstvu učenika istraživanjem, uvježbavanjem točaka i uređivanjem prostora te u osvještenosti posjetitelja sajma da Hrvatska jest (ili će biti) nova članica stare dame Europe.

Marijana Toplak, učiteljica

ravnateljica otvara projekt

a Hrvatska se predstavlja

Održana 19. manifestacija Zbogom školo do jeseni

Zbogom školo do jeseni!

I ove je godine na igralištu Tvina u Virovitici na sam zadnji dan nastave održana manifestacija Zbogom školo do jeseni u organizaciji Upravnog odjela za društvene djelatnosti te OŠ Eugena Kumičića iz Slatine.

Skolarci su pozdravili školu – neki su rekli konačno zbogom, neki nastavljuju svoj put. Cilj je ove manifestacije dati priznanje onima koji su se na putu školovanja i odrastanja trudili biti najbolji i dali sve od sebe. Nagrade naručenicima svih osnovnih i srednjih te glazbenih škola je u ime Upravnog odjela za društvene djelatnosti uručila pročelnica gđa Vesna Šerepac, a kao naručenice na području cijele Županije proglašen je trio M: Matea, Martina i Mirta.

Organizatori su i ove godine odradili dobar posao. U očekivanju pristupanja Republike Hrvatske, kao buduće 28. članice Europskoj uniji, cijeli je program, jednim dijelom i kao nastavak projekta OŠ Eugena Kumičića Hrvatska zvijezda na europskom nebnu, bio prožet tim bojama: žute i plave i našim kockicama. Nakon pozdrava naših vrlih dužnosnika- ravnateljice dotične škole Božice Majhen, pročelnice Upravnog odjela za

društvene djelatnosti Virovitičko-podravske županije Vesne Šerepac, virovitičkog gradonačelnika Ivice Kirina te župana virovitičko-podravskog, koji je ujedno i otvorio manifestaciju, Tomislava Tolušića, uslijedila je milenijska

fotografija koju je snimio virovitički novinar Kristijan Toplak, a zatim smo krenuli na putovanje Europskom unijom- iz naše domovine (koju je predstavljala škola domaćim) diljem Europe. Svaka je škola tako predstavila

jednu zemlju pjesmom ili plesom, a nastupili u još i Športsko-plesni klub H-8 iz Virovitice, suvremeni plesni studio KUC iz istog grada te mažoretkinje Gradske glazbe. Kako je program bio podijeljen u setove, iza 2. seta su se uključili i ravnateljice te gradski dužnosnici u štafetnoj igri u kojoj su pokazali zavidnu kondiciju, dok se je nakon proglašenja naručenika iščekivao koncert grupe Vatra te predgrupa Inbox i Irritus.

Zbogom školo do jeseni je hvale vrijedna manifestacija koja je i ove godine omogućila isticanje pozitivnog primjera izborom naručenika koji na jednak način mjeri znanje i sportske uspjehe jer je za oboje potrebno iznimno mnogo truda, omogućila je kreativno izražavanje učenika i učitelja i, kao i uvijek, na kraju ponudila zabavu uspješnim koncertnim nastupima naših bendova. Čeka se isto do sljedeće jeseni.

Marijana Toplak, učiteljica

naj ravnatelji i učenici

naj nositeljica štafete

voditeljice

naj zbor

naj učitelji

dio milenijske fotke

Pjesnikinja Zorica Buljanović (rođ. Čižmarević) posjetila našu školu i održala

Pjesnički sat

Ovaj je posjet pjesnikinje u potpunosti označio povratak korijenima s kojima živi još prisnije otkad je napustila Slatinu.

Nakon što je uspješno i u prisnoj atmosferi predstavila svoju zbirku *Od žute kuće do kuće žute u Gradskoj knjižnici u Slatini*, pjesnikinja Zorica Buljanović (rođena Čižmarević, tu u našoj mekoj Slatini) posjetila je i našu školu 17. svibnja i s početkom u 11 sati održala sat poezije. Tu nam je čast svojim pozivom omogućila učiteljica hrvatskoga jezika Ranka Kabić koja sa spomenutom pjesnikinjom gaji prijateljski odnos kroz ljubav prema riječima.

Zatvorite oči i zamislite to što čujete jer pjesme se daju i zamisliti i nacrtati, rekla je spisateljica obraćajući se učenicima petih i šestih razreda objasnivši im tako na najzorniji način značenje vizualne pjesničke slike i prebacivši ih s nekoliko tihih i mekim glasom izrečenih riječi u novi svijet, svijet poezije i sjećanja. Kroz 38 pjesama podijeljenih u 7 ciklusa, autorica je našim učenicima odvratila pažnju na ono što je vječno oko njih, što postoji tako mirno da je već gotovo nezamjetno- na hrast i bukvu, na lemeš i običaje. Sjećanje na te motive rodnog zavičaja rastu u autorici godinama, a kod naših je učenika potakla zaigranost oka i srca da na trenutak stanu i oko sebe ih primijete. Sjećanje na žutu ilovu, na baku i djeda probudilo je kod djece osjećaj da je to ono što oni još imaju, da je ta ljubav nešto stvarno, gotovo opipljivo i da se dade i treba pokazati češće nego što to nama u ovom užurbanom svijetu padne na pamet.

Sugestivnim čitanjem svojih pjesama o žutoj kući, djedu, Badnjaku, galebu i ostalim neodvojivim dijelovima života, Zorica je Buljanović pokazala kako u njoj živi i pjesnikinja, i učiteljica, i unuka i još slijeset prekrasnih

osoba koje je s nama podijelila čitajući nam. Međutim, čitala su i djeca. Govoreći njezine stihove, stala su na razmedju svijeta djeteta i svijeta odrasle osobe koja ljubi sve što na svijetu zamijeti. Odmjerenog tona, pomalo drhtava glasa, naši su učenici osjetili tu ljubav i čežnju i pokušali je svojim sličnim, ali neoživljenim iskustvom prenijeti slušateljima. *Teško je biti pjesnik*, rekla su nakon Pjesničkog sata. Teško je voljeti nešto što više nije tu pokraj tebe.

Naime, naša je autorica velik dio svog života provela na moru u Zadru noseći uvijek sjećanje i čežnju za zavičajem. Ali, i more joj se uvuklo pod kožu. Čitajući taj dio opusa, učenici su dobili predodžbu o životu na moru kakvu ne može dobiti jedan turist i putnik (ne)namjernik jer je ova Zoričina nepatvorena, skrojena od čežnje i čuđenja, straha od života na otoku i spremnosti na promjene. Ovaj je posjet promijenio i naše učenike, potaknuo ih da shvate da je njihovo biće dio zavičaja i dio šire slike koju Zorica tako lako i nemametljivo pišući crta.

jedva je bilo mjesta za sve

vrijeme uživanja

vrijeme uživanja, 2. dio

pjesnikinja, ravnateljica i učiteljica

što li to zanimljivo priča

slika govori sve

ništa bez bake

Djedovi i bake opet u školskim klupama

Susret generacija

Povodom obilježavanja Dana djedova i baka (02. listopada) te Europske godine aktivnog starenja i međugeneracijske solidarnosti razredna je nastava OŠ Eugena Kumičića organizirala povratak djedova i baka u školske klupe.

Učiteljica 1. a razrednog odjela Vera Menčik dovela je u klupe jednu baku rođenu na selu (Kata Jurić) i jednu iz grada (Marija Marojević) koje su pričale o svojem školovanju i odrastanju. Djeci je bilo vrlo zanimljiva činjenica da je, dok je jedna baka polako izlazila u disco klubove i družila se s Kićom Slabincem, druga sama izradivala svoje igračke i pomagala roditeljima u svakodnevnom radu kao da je odrasla. U 1. b su bake Marica Dugaja, Kata Reščić, Spomenka Lovreković, Mara Strasser, Janja Marković, kao i bračni par Marija i Filip Tomašević govorili o svom djetinjstvu, kombiniranim razrednim odjelima, o tome što se radilo na satovima domaćinstva... Djeca su sa zanimanjem pratila, a iznenadila ih je (no učiteljicu Gordana Marojević nije jer je i sama to prošla) činjenica da su učitelji izrabljivali učenike te tražili od njih da im gule krumpire, beru kukuruz i slične poslove. Na kraju su djeca te bake i djed odigrali igru njihova djetinjstva *Ide majka s kolodvora*.

Ništa manje veselo nije bilo ni u drugim razredima. Kod učiteljice Mire Brezovčan je baka Štefica Karafa, osim o svom djetinjstvu i igrama, pričala i o kuhanju, a posebno o spravljanju zimnice, što su djeca na kraju i ilustrirala. U 2. c kod učiteljice Spomenke Bošnjak u posjetu je bila baka Ankica Šarabok koja je donijela na sat primjer svojih igračaka- lutku

od komušine, kao i dijelove odjeće za tu lutku koju su djeca u ono vrijeme sama izradivala. Baka je sudjelovala u današnjoj igri Neka vjetar puše te su se svi na kraju zasladili bakinim krempitama.

Učiteljica Ana Perković je u goste 3. a razredu pozvala bake Čapo, Horvat, Tomšić i Vilček, a stigao je i djed Boronjek Lorene. Ispričali su djeci koliko je naporan radni dan u ono vrijeme bio. Kao djeca, ustajali su u 3 ujutro da bi pomagali roditeljima u poljoprivredi; donijeli su i staro glačalo na žar i objasnili djeci kako se u ono vrijeme glačalo preko korita te kako su sami izradivali krpene lopte i pinceke, učili pokraj petrolejke te kako su izgledali blagdani u ono doba. U kuću se nije unosio bor za Božić, već grana borovice na koju su se vješali salon bomboni koji bi sljedeće godine postajali *mačak u vreći* jer ispod sjajnog omota nije bio šećerni bombon (koji su djeca jedva čekala da pojedu nakon Božićnog razdoblja), nego kukuruzovina. Djeca su uz pomoć baka (i djeda) izradila obiteljsko stablo, pjevala im, a na kraju su bake i djed djeci spontano otpjevali pjesmu njihova djetinjstva *Pioniri maleni*. Kod učiteljice Vesne Košutić učilo se šivati dugme, a tu je vještinu djeci pokazala baka Ankica Palčić.

Renata Grahovac, učiteljica 4. a, u goste je dovela bake Maru Drokan, Jelu Horvat i Katu Pavlović, a bila je tu i jedna prabaka- Ana Radošević.

One su ponijele fotografije iz svoga djetinjstva te su na kraju bake završile za računalom tražeći fotografije starih drvenih klompi koje je baka Mara kao dijete nosila. Kod učiteljice Ljiljane Marendić je bila baka Marija Dupan, predsjednica Udruge dijabetičara i odgajateljica u mirovini, koja je djeci govorila o zdravoj prehrani i njezinoj važnosti za budući život, o zdravim namirnicama i redovitosti prehrane, ali i njezinim poremećajima- posebno pretilosti koja je u današnje vrijeme ozbiljan problem našega društva. Na drugom je satu gostovala baka Janja Marković koja je govorila o svom školovanju u Tuzli. Na kraju su se svi zasladili bakinim muffinima.

Dakle, može se na kraju zaključiti da je u OŠ Eugena Kumičića ovo bio veselo, zanimljiv i poučan tjedan. Ovim putem zahvaljujemo svim bakama i djedovima što su odvojili dio svog vremena i s učenicima podijelili dio svoga života.

Marijana Toplak, učiteljica

u školskim klupama

Najbolji smo, najbolji

Sa zadovoljstvom vam želimo reći da smo najbolja škola na području Virovitičko-podravske županije za godinu 2012. te je stoga prvog dana nastave ravnateljica Božica Majhen primila Godišnju nagradu Županije našoj školi i pritom nije krila sreću i ponos. Nagradu su uručili župan virovitičko-podravski Tomislav Tolušić i predsjednik Županijske skupštine Josip Novogradec.

OŠ Eugena Kumičića ima se čime podižiti: jedna smo od najvećih škola, primali smo brojna priznanja za učenička natjecanja, a njih

su i primali i nastavnici za svoj rad; sudjelujemo u brojnim projektima, i to ne samo hrvatskim, već i međunarodnima. Spomenimo samo neke: „Zajednička suradnja škola Sigetvara i Slatine do kvalitetnijeg znanja“ (sufinanciran sredstvima Europske unije), projekt „Mreže škola bez arhitektonskih barijera“, projekt „Sport za sve“, projekt „Učenje, igra i zabava na svježem zraku“; tri međunarodna projekta: GLOBE, Europski projekt odgoja i obrazovanja za okoliš „Eko škola 2004..“ te UNICEF-ov projekt „Stop nasilju u školama“ - „Prekini lanac elektroničkog zlostavljanja“.

Naravno da uvijek može bolje - možemo biti još aktivniji, tolerantniji, solidarniji, više ekološki svjesni, a za to nam treba samo vrijeme jer je ova nagrada dokazala da volje imamo.

Obilježavanje Europskog dana jezika

Europski dan jezika svake godine obilježava se 26. rujna stoga smo tom prigodom taj dan obilježili kroz nastavni predmet njemački jezik u suradnji sa školskom knjižnicom pa su tako nastavnica njemačkoga jezika Marija Tolj i knjižničarka Melita Schmitz iščitavale Grimmove bajke na njemačkom i hrvatskom jeziku.

Učenici su pozorno slušali bajke na dva jezika te su potom izrađivali plakate posvećene Girmovim bajkama. Naslove bajki ispisali su na šest stranih jezika i to na engleskom, njemačkom, francuskom, nizozemskom, talijanskom i danskom jeziku.

Učenje i znanje stranih jezika važno je za svakog pojedinca jer ta znanja otvaraju sva vrata u svijetu što je pogotovo važno u današnjem vremenu kada se naša zemlja Hrvatska približava savezu zemalja Europe, tj. Europskoj uniji gdje će znanje stranih jezika biti itekako potrebno i poželjno za daljnje obrazovanje kao i zapošljavanje.

Stara izreka kaže „Čovjek vrijedi onoliko koliko jezika govori“ pa se trebamo potruditi da vrijedimo što više i učimo europske jezike za naše dobro kao i za dobro cijele naše europske zajednice.

Marija Tolj, nastavnica njemačkog jezika i Melita Schmitz, knjižničarka

DR. MIROSLAV VENUS U NAŠOJ ŠKOLI

18. ožujka 2013. (ponedjeljak) u suradnji s Crvenim križem našega grada organizirali smo predavanje za učenike 7.-ih razreda na temu PRVA POMOĆ - 1. modula Zdravstvenog odgoja: Živjeti zdravo. Naš je gost dr. Miroslav Venus zanimljivim predavanjem i demonstracijom pokazao kako pružiti pomoć u različitim situacijama. Prva pomoć se odnosi na mjere koje se provode kako bi se spasio ljudski život, izbjegla prijeteća opasnost ili na ublažavanje zdravstvenih poteškoća prije sticanja stručne pomoći (lijecnika ili službe za spašavanje). To uključuje poziv hitne pomoći, osiguranje mjesto nesreće te pomoći ranjeniku ili osobu sa zdravstvenom poteškoćom. Učenici su zainteresirano slušali te jedva dočekali da ih doktor pozove na sudjelovanje u demonstraciji pružanja prve pomoći.

i u našoj školi je potrebna prva pomoć

Utrka ulicama Grada Slatine povodom Hrvatskog olimpijskog dana

Na Olimpu

Velik se dio učenika naše škole toga dana našao na planini bogova.

10. rujna obilježava se Hrvatski olimpijski dan. Zašto? Zato što je toga dana (ne tako) davne 1991. godine održana osnivačka sjednica Hrvatskog olimpijskog odbora nakon čega se moglo zatražiti da hrvatski sportaši i nastupaju pod hrvatskom zastavom. Tako pamtim početak hrvatskoga sporta. Naravno da je i prije bilo odličnih hrvatskih sportaša, međutim, ta su odličja pripisana jednoj drugoj zemlji.

Hrvatski olimpijsko odbor toga datuma uručuje nagrade i priznanja najboljim hrvatskim sportašima (već izgrađenima, ali i onima čije vrijeme tek dolazi). Taj se dan proslavio i u našem gradu i to u organizaciji AK Slatine i, a pritom je važnu tehničku podršku pružila i naša škola. Međutim, nije ovdje najbitnija ona, već sportsko srce naših mališana (a i onih malo većih) koji su, odjenuvši plave hlačice i bijele majice i marljivo trenirajući s našim nastavnicima tjelesne i zdravstvene kulture Tomislavom Medvedović i Borivojem Kocićem, opet učinili našu školu jako ponosnom. Doista je mnogo puta voditeljica programa izgovorila imena naših učenika i godišnjom nagradom Županije osvjetlano ime naše škole. Na cilju su ih dočekivali naši novinari (Mario Cvetić, Josip Ivanković i Filip Relić) marljivo bilježeći toliku imena i osmijeha nalicima naših učenika najuspješnijih u utrci. Sve su to fotografijom zabilježile (slika govori tisuću riječi) Maja Dmitrović i Vlatka

Hrgetić. Zabilježile su umor, ali i ponos naših učenika dok su primali nagrade. Od 8 kategorija utrke koje se tiču osnovnih

škola koje su još podijeljene na učenike i učenice, proglašenih i nagrađenih, od sveukupno 128 imena, više od polovice dolazi iz naše škole, a većina ih je zauzela neko od prva tri mesta. U konkurenciji su još bile OŠ Ivane Brlić Mažuranić iz Virovitice, OŠ Davorin Trstenjak iz Čađavice te domaća škola Josipa Kozarca, ali naša je, kako rekosmo, bila sveukupno najbolja. Čestitke svim našim hrabrim srcima, čvrstim nogama i nadasve uloženom trudu.

podržavamo natjecatelje

uložen je sav trud

zadnji je budući državni prvak

OŠ Eugena Kumičića sportska je škola u kojoj natjecateljski duh i sklonost marljivom radu dolazi do izražaja na svim područjima. *Fair play* je kod većine vidljiv ne samo u sportu, već i na pisanju ispita znanja i u odnosu prema drugim učenicima i nastavnicima. Onima koji to ne prenose na sve dijelove života, poruka- vrhunski sportaš je samo onaj koji taj duh pretače u svaki dio svog života. Pa budimo vrhunski!

Marijana Toplak, učiteljica

U predbožićno vrijeme, 15. prosinca 2012. godine karitativna grupa naše škole, zajedno s časnim sestrama, posjetila je Dom za psihički bolesne odrasle osobe Borova u Suhopolju. Pripremili su kratki program za njihove korisnike – govorili o Božiću, došašću, učenici su izrekli čestitke uz pjesme, nakon čega su se zajedno zabavljali uz pjesmu i gitaru. S njima su došli i gosti iz Engleske koji su otpjevali i nekoliko pjesama na engleskom jeziku. Također su posjetili i starački dom Zdenka u Slatini.

Prodavanjem paketića s božićnim motivima za jednu siromašnu višečlanu obitelj skupljeno je 500 kn.

Kaže se da zdrav čovjek ima tisuću želja, a bolestan samo jednu. Tako su učenici naše škole kazališnim ulaznicama ispunili dio jedne želje učenika naše škole, Marka Mavrovića, koji boluje od leukemije,

važna poruka

je skrenuo pozornost na kartice namijenjene djeci, mladima i odraslima koje su se po cijeni od 50 lipa mogle nabaviti u župama, a cijeli prihod ide za potrebe Hrvatskog Caritasa. Božićna akcija "Za 1000 radosti 2012." pod geslom "Vjerovali ili ne - i vi možete mijenjati svijet!", je posebno usmjerena na senzibiliziranje javnosti za poteškoće brojnih obitelji koje se bore s dugovima, bilo zbog nemogućnosti otplate kredita, plaćanja režijskih troškova

i pjesma

naša škola sudjelovala u toj akciji i prikupila 3000kn, od čega će 1500kn biti dano našem učeniku Marku Mavroviću koji boluje od leukemije.

20. prosinca 2012. Vijeće učenika je organiziralo humanitarni ples. Prikupljenim iznosom od 1.867,00 kn kupljeni su pokloni za djecu naše škole koji su slabog socijalnog statusa. Djeca su pozvana na božićnu priredbu koja je bila namijenjena za djecu djetalnika. Sva djeca su bila sretna

U mjesecu prosincu učinili smo dobra djela

VRIJEME DARIVANJA

Prosinac je mjesec pozlaćenih šiba, adventskih vjenčića i okičenih borova. To je mjesec radosti, darivanja, opraštanja i okupljanja. Mjesec u kojem se djeca najviše vesele očekujući mnoštvo poklona i slatkiša.

4.240,00 kn. Njegova jedina želja je BITI ZDRAV.

Predstavljajući Nedjelju Caritasa, koja se ove godine proslavila 16. prosinca 2012. pod geslom „Vjera ljubavlju djelotvorna“ (Gal 5,6), ravnatelj HC-a mons. Fabijan Svalina predstavio je materijale koje je HC odasla u sve župe diljem Hrvatske sa željom da se što veći broj vjernika uključi svojim prilozima i angažmanom u pomaganju najugroženijim pojedincima i obiteljima. Posebno

ili vraćanja privatnih dugova. Kako bi se posebno animirala djeca i mlađi izrađene su prigodne poticajne kartice koje su u 600 tisuća primjeraka odaslane u osnovne i srednje škole diljem Hrvatske. Polovicu prikupljenih sredstava škole će same usmjeriti nekoj od obitelji u potrebi u školskoj sredini ili lokalnoj zajednici, a drugu polovicu će poslati Hrvatskom Caritasu, koji će ih putem mreže biskupijskih caritasa proslijediti obiteljima u potrebi. Tako je i

kad su ugledala Djeda Božićnjaka, a još više kada im je taj isti Djedica podijelio poklone.

štićenicima Doma

od svih nas

Nažalost, nakon teške borbe, opaka je bolest slomila našeg Marka. 18. ožujka 2013. je preminuo i ostavioza sobom neizmjernu prazninu koju nitko neće moći ispuniti. Vijest o njegovoj smrti nismo mogli prihvatiti. Onoga dana kad je otišao, otišao je i jedan dio našeg djetinstva. Marka smo ispratili na posljednji počinak, ali uspomene na njega ćemo uvijek čuvati.

Predstavljeno HNK iz Zagreba i povijest kazališta

Osmaši posjetili Zagreb

Završava se jedan obrazovni ciklus, a on ne smije biti završen bez posjećivanja najvažnijih kulturnih institucija u Hrvatskoj-kazališta i muzeja. Dakako, to su Hrvatsko narodno kazalište i Muzej suvremene umjetnosti.

Dan hrvatskog kazališta svake godine obilježava se **24. studenog**, međutim tu obljetnicu odlučili smo obilježiti u mjesecu siječnju i to zbog odlaska naših osmaša u Hrvatsko narodno kazalište u Zagrebu. Naime, svi osmi razredi svake školske godine odlaze u neki muzej i kazalište pogledati prigodni program, a koji je u sklopu glazbene i likovne kulture. Ove školske godine posjetili smo Muzej suvremene umjetnosti u Zagrebu kao i Hrvatsko narodno kazalište gdje smo gledali balet *Labude jezero*. Stoga su nastavnice hrvatskoga jezika Melita Schmitz i Melita Čmarec u korelacijsko-integracijskom metodičkom sustavu s nastavnim predmetom glazbene kulture i nastavnicom Ivanom Vencl, 18. siječnja 2013., priredile sadržaje o povijesti kazališta općenito, kao i povijesni razvoj HNK u Zagrebu. Isto tako, knjižničarka Schmitz je učenicima pokazala snalaženje na web stranicama HNK, ali i našega kazališta u Virovitici te ih tako uputila na elektroničke izvore znanja i informacija.

O HNK pogledajte na www.hnk.hr, a o virovitičkom kazalištu pogledajte na www.kazalistevirovitica.hr

Melita Schmitz, knjižničarka

osmaši znaju da je ovo HNK

ispred MSU-a

značitelja nas tjera da diramo

i da pozorno promatramo

i slušamo

Vješta ruka i hrabro srce

ELIZABETA U

27. studenog 2012. godine u Virovitici je vodili Davor Schunk i Silvija Šesto. Davor animator, pjesnik, a Silvija spisateljica...

Na tu je radionicu nastavnica likovne kulture Sanja Bujanić poslala učenicu Elizabetu Taradej koja nam je iznijela svoje dojmova.

1. Gdje si, Elizabeta, točno bila?

-Bila sam na radionici pod nazivom "Čaro'grad" koja se održavala u Virovitici u Osnovnoj školi Vladimira Nazora. Prijevoz je bio organiziran za sva tri dana koja sam bila tamo.

2. Što ste sve radili?

-Radili smo razne skice stripa, sve smo crtali prostoručno s olovkom bez geometrijskog pribora jer nam je voditelj rekao da moramo vježbati ruku i znati crtati ravne linije. Crtali smo i prave stripove, a jedan smo i retuširali.

3. Koliko je učenika sudjelovalo na natjecanju?

-Na natjecanju je sudjelovao po jedan učenik iz svih osnovnih škola u našoj županiji, ali odabrani učenik je morao biti iz sedmog ili osmog razreda. Kada je nastavnica likovne kulture Sanja Bujanić izabrala mene, bila sam presretna.

4. Koliko je dana trajalo?

-Trajalo je tri dana s početkom u srijedu, 27. studenog. Radionica se zvala „Čaro'grad“. Atmosfera je bila odlična, kao i voditelj Davor Schunk i gošća Silvija Šesto. Voditelj je bio vrlo uporan i sve nam je objašnjavao detaljno pričom i crtežom. Naučila sam mnoge stvari koje će mi pomoći pri dalnjem slikanju, a osobito crtjanju stripova. Ta tri dana nikada neću zaboraviti jer sam upoznala nove prijatelje, stekla novo znanje i konačno upoznala poznatog hrvatskog dizajnera i umjetnika Davora Schunka i poznatu književnicu Silviju Šesto.

5. Što ste radili 1., 2., a što 3. dan?

-Prvi dan smo učili što je to strip, od čega se sastoji i kako se pravi, kakvi sve oblačići postoje i što koji od tih znači. Drugi dan smo učili kako rasporediti oblačice u odnosu na govornike, na koji

ČAROGRADU

održana strip-radionica koju su voditeljice crtac, dizajner, fotograf, filmaš,

sve način možemo raspoređivati kadrove na tabli te odnose na tijelima kako bismo znali crtati ljudе ne samo u kadrovima u stripу, nego i općenito. Nakon toga napravili smo i male stripove na način da nam je poznata spisateljica Silvija Šesto pročitala jedan odlomak iz knjige "Bum Tomica", a mi smo na tu temu radili strip. Treći dan smo ponovili što smo to naučili te smo izabrali svoju temu i počeli raditi skicu. Nakon skice krenuo

vještoprsta Elizabeta

voditelj Davor Schunk

i voditeljica Silvija Šesto

je originalni strip, radili smo ga na papiru A3 formata. Kada smo sve nacrtali olovkom, uzeli smo crni marker i retuširali to tako da smo sve podebljali tankim crnim markerom da bi naš strip bio što ljepši i uredniji, a guminicom smo prebrisali cijeli papir kako se ne bi slučajno vidjeli tragovi olovke. Nakon izrade stripa voditelji su nas ugodno iznenadili raznim poklonima i rekli nam da će naši radovi biti objavljeni u Zagrebu na izložbi.

6. Što ste sve naučili?

- U ta tri dana naučili smo dosta toga o stripu. Moram priznati da sam vrlo zadivljena voditeljevim predavanjem jer se jako trudio sve nam pojasniti u vrlo malom roku. Naravno da se njegovo predavanje isplatilo, a sada ću vam pojasniti i što sam naučila. Ti mali „pravokutnici“ u kojima se nalaze oblačići i crtež zovu se kadar. Kadar ili skup kadrova koji se nalaze u jednom redu nazivaju se kaiš. Sav prostor oko kadrova naziva sa tabla. Kada crtamo čovjeka njegova glava je u omjeru 1:7, a ponekad i 1:8 naspram tijela. Moramo posebno paziti i na strukturu tijela. Kada u stripu radimo monolog, tada posebno moramo obratiti pozornost na oblačice te pokret tijela. Vrlo je važno da, kada imamo više od jednog oblačića, da ih crtamo s lijeva na desno jer tako i čitamo. Postoje tri vrste oblačića, a to su: elipsasti, pravokutni i obični oblačić. Prije početka crtanja uvijek si trebamo ispisati motive, zatim skicu pa tek onda radimo pravi crtež.

7. Što bi rekla učenicima o sudjelovanju na radionici?

- Iskreno, nisam imala tremu, iako nisam nikoga poznavala. Prvi dan nismo baš međusobno komunicirali, ubrzo nakon prvog susreta smo se upoznali. Kao što sam već i rekla, radionica je bila vrlo zabavna i poučna. Stekla sam nova slikarska iskustva i dobila veće samopouzdanje u sebe. Još bih dodala malu poruku svim učenicima, a to je: Svi ste vi talentirani za nešto, pronadite to i od toga ne odustajte jer je svaki talent poseban.

Maja Dmitrović, 7. a

Maškare u gradu

19. slatinske maškare održale su se 10. veljače (nedjelja) 2013. godine s početkom u 14 sati kada je krenula povorka ulicama Slatine, a u njoj su sudjelovali: Osnovna škola Eugena Kumičića, Osnovna škola Josipa Kozarca, DV Zeko i DV Suncokret. Usprkos hladnom vremenu, odaziv je i ove godine bio velik, a dobar su provod i sebi i drugima osigurali i učenici naše škole svojim pomno izrađenim i šaljivim maskama.

malo jači sportaši

Velike i male maškare

Utorak, 12.veljače 2013.godine u našoj je školi prošao veselo, lijepo, razigrano i s puno osmijeha na licima. Razredna nastava je organizirala ples povodom Valentinova - dana zaljubljenih. Budući da je po kalendaru i pokladni dan blizu Dana zaljubljenih nastale su "Zaljubljene maškare". Pedagoginja je vodila program koji je započeo u 17h. Svaki se razred predstavio plesom, a zatim su pojedini učenici predstavili svoju masku. Tu je bio i žiri, kojeg su činili naši volonteri i studenti na praksi (Mirela Filković, Andrea Granješ i Milenko Beneš). Žiri je imao jako puno posla - morao je odlučiti koja je maska najkreativnija u pojedinom razredu. Nakon odabira najboljih maski predstavile su se i maskirane učiteljice. Nakon završetka fašničkog programa, svi su svoju radost i simpatije pokazali na plesu povodom Dana zaljubljenih.

maškare bude kreativnost

Nataša Ivanić, pedagoginja

Roditelji, gdje vam je dijete?

U suradnji Obiteljskog centra Virovitičko-podravske županije i Policijske uprave Virovitičko-podravske, Odjela za prevenciju i Odjela za maloljetnički kriminalitet u provedbi preventivnih aktivnosti za djecu i mlade, u Osnovnoj školi E. Kumičića u Slatini, danas je održano predavanje za roditelje 7. i 8. razreda pod naslovom "Roditelji, gdje vam je dijete?". Mirjana Horvat, ispred Policijske uprave Virovitičko-podravske, i Iva Petrović iz Obiteljskog centra Virovitičko-podravske županije, održale su preventivno predavanje o samoj svrsi odredbe članka 95. Obiteljskog zakona i dužnosti njenog poštivanja. Cilj predavanja bio je upoznati roditelje sa ovom odredbom.

Podsjetimo, odredba članka 95. Obiteljskog zakona kaže:

- radi dobrobiti djeteta, a u skladu s njegovom dobi i zrelosti, roditelji imaju pravo i dužnost nadzirati ga u njegovom druženju s drugim osobama;
- roditelji imaju pravo i dužnost djetetu mlađem od 16. godina zabraniti noćne izlaska bez svoje pratnje ili pratnje druge odrasle osobe u koju imaju povjerenja;
- noćnim izlaskom smatra se vrijeme od 23 do 5 sati.

Odaziv roditelja na predavanje je mogao biti veći te ovim putem apeliramo da svi roditelji imaju obvezu pridržavati se ovih odredbi u svrhu sigurnijeg odrastanja njihovog djeteta.

odaziv je mogao biti veći

ZELENA ČISTKA - JEDAN DAN ZA ČIST OKOLIŠ

Zelena čistka je ekološka volonterska akcija u Hrvatskoj. Dio je globalnog Let's Do It World pokreta, s preko 7 milijun uključenih volontera. Cilj je jednostavan i kroz druženje i entuzijazam očistiti Hrvatsku i pritom okupiti najveći broj volontera ikad u zajedničkoj akciji čišćenja okoliša. Naša škola je prepoznala važnost kampanje kao važan korak u promjeni odnosa učenika u rješavanju problema vezanih uz očuvanje okoliša i prirode te se aktivno uključila u akciju čišćenja okoliša. Učenici 3.a i 3.b razreda i posebni odjeli očistili su okoliš škole od smeća, a svi učenici škole donijeli su plastične boce koje su odlagali u kontejnere u školskom dvorištu. Sakupljanje boca organizirano je u suradnji s Crvenim križom, koji je novac od sakupljenih boca

namjenio za pomoć potrebitim učenicima naše škole. U akciju su bili uključeni svi učenici i djelatnici škole. I na kraju, još jednom smo pokazali koliko nam je važan okoliš i priroda te što sve možemo i spremni smo zajedno učiniti u samo jednom danu.

vrijedne zelene ruke

Vesna Košutić, školski eko-koordinator

NATJECANJE «KLOKAN BEZ GRANICA»

Udruga "Klokani bez granica" međunarodnog je karaktera i okuplja predstavnike velikog broja Europskih zemalja. Njezin je cilj popularizirati matematiku i omogućiti širenje osnovne matematičke kulture. Glavna joj je zadaća organizacija igre - natjecanja "Matematički klokani" koja popularizira matematiku među mладима. Namjera je motivirati učenike da se bave matematikom izvan redovitih školskih programa. Moto igre - natjecanja "Matematički klokani" je: bez selekcije, eliminacije i finala. Natjecanje se organizira svake godine u ožujku, istoga dana, u isto vrijeme, u svim zemljama sudionicama.

Sastoje se od 12 zadataka za skupine Pčelica i Leptirić, odnosno 24 zadatka za sve ostale skupine. Zadaci su raznovrsni i poredani od lakših prema težima. Za svaki je zadatak ponuđeno pet odgovora od kojih je samo jedan ispravan. Službeni su jezici "Klokana" francuski i engleski, a pitanja su prevedena na jezike zemalja sudionica. Igra - natjecanje se samofinancira članarinom sudionika - natjecatelja. Prikupljena se sredstva koriste za organizaciju, pripremu zadataka i simbolične poklone svim natjecateljima. Najmanje polovina prikupljene svote mora se potrošiti za nagrade najboljima.

Kao i svih prethodnih godina predviđeno je da učenici sami financiraju natjecanje sa svotom od 15 kn po učeniku, a od tih sredstava 60% odlazi na poklone i nagrade učenicima (svaki učenik prilikom dolaska na natjecanje dobiva mali poklon, a 10% najbolje plasiranih učenika nagradu; u 2012. godini dodijeljeno je 2588 nagrada i oko 723 utješne nagrade), a 40% na materijalne troškove (članarinu u međunarodnoj udruzi, prijevod, tiskarski i poštanski troškovi, ispravak zadataka i dr.). Prema međunarodnim dogovorima svaki se učenik ima pravo natjecati bez obzira na njegov uspjeh u redovnoj nastavi.

Ove su godine naši nagrađeni učenici: u kategoriji Pčelice Jakov Kaizer, Ena Knežević i Lea Jagarinec; u kategoriji Leptirići Dominik Kizivat, a među Benjaminima je to Sanja Kelemen.

Božica Majhen, dipl. ped.

Dječji forum

“Budi neovisan”

Utorak, 9. travnja 2013.g. u Gradskoj knjižnici i čitaonici u Slatini održano je Forum kazalište i Juicy radionica na temu “Budi neovisan – prevencija ovisnosti kod djece”, koje su dio projekta Saveza Društava Naša djeca Zagreb u kojem sudjeluju društva iz cijele RH. Projekt je sufinanciran iz sredstava Ministarstva socijalne politike i mladih u kategoriji “Kreativko” – projekti usmjereni promicanju zdravih stilova života, kreativnim aktivnostima i aktivnostima organiziranog provođenja slobodnog vremena djece.

Voditeljice radionica bile su Tamara Ivić i Zdenka Moslavac, a u Forum kazalištu nastupili su učenici naše škole: Lucija Kovačec, Lejla Kordić, Ivan Rešetar, Katja Živković, Ana Brezec, Gordana Borotić, Valentina Relić, Ema Jajić i Marija Magdalena Kovačec.

Forum kazališta osmišljena su tako da u njima, osim glumaca, nastupaju i sami gledatelji. Scene prikazuju određene probleme zajednice, u kojima nisu ponuđena rješenja. Gledatelji daju svoja mišljenja i rješenja te se aktivno uključuju zadajući glumcima da odigraju drugačiju ulogu ili, umjesto glumaca, sami glume situaciju na drugačiji način. Time gledatelji sudjeluju na promjeni samog problema zadanog u sceni. Cilj ovih aktivnosti je podizati javnu svijest o važnosti prevencije ovisnosti kod djece putem radionica forum-kazališta, “jucie” događanjima te obilježavanjem međunarodnih datuma borbe protiv droga, alkohola, pušenja.

Ema Jajić, 6.c

DANI HRVATSKOGA JEZIKA

Naša je škola i ove godine prigodno obilježila Dane hrvatskoga jezika od 11. do 17. ožujka. Učenici predmetne nastave dali su svoj doprinos hrvatskom jeziku – pisali su pisane sastavke na temu *Volim svoj hrvatski jezik*, pisali o žargonima, o našem slatinskom govoru te o ljepotama hrvatskoga jezika. Dani hrvatskog jezika obilježavaju se od 1991. godine. Manifestacija je utemeljena u spomen na Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika. Deklaracija o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika objavljena je u tjedniku Telegram 17. ožujka 1967. godine. Tekst Deklaracije napisali su Miroslav Brandt, Dalibor Brozović, Radoslav Katičić, Tomislav Ladan, Slavko Mihalić, Slavko Pavešić i Vlatko Pavletić, okupljeni u povjerenstvu Upravnoga odbora Matice hrvatske. Deklaraciju je poduprlo osamnaest znanstvenih i kulturnih ustanova u Hrvatskoj, a u ime Instituta za jezik JAZU,

danas Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovje, potpisao ju je Slavko Pavešić, koji je sudjelovao i u izradbi teksta Deklaracije. Na tribini o Deklaraciji u Tovarniku u prosincu 1990. godine iznesena je zamisao da se u spomen na taj dokument od 13. ožujka (nadnevak prihvatanja Deklaracije u Matici hrvatskoj) do 17. ožujka (nadnevak njezina objavljivanja) održavaju Dani hrvatskoga jezika. Prijedlog su prihvatili Matica hrvatska i Hrvatsko filološko društvo, a 1997. godine, na 30. obljetnicu objavljivanja, Hrvatski je sabor odlučio da se Dani hrvatskoga jezika svake godine održavaju od 11. do 17. ožujka. U tom bi razdoblju u svekolikome javnome životu, u tiskanim i elektroničkim medijima, a navlastito u znanosti, kulturi i školstvu, osobitu pozornost valjalo posvećivati vrijednostima istaknutim u Deklaraciji i pitanjima na koja se ona odnosi.

Nataša Ivanić, pedagog

“NAJMLADI ZA VODE HRVATSKE”

Naša se škola uključila u projekt “Najmladi za vode Hrvatske” kojega su raspisale Hrvatske vode u okviru obilježavanja Svjetskog dana voda 2013.(22.ožujka) i Međunarodne godine suradnje na području voda. Mjerenja potrebna za projekt počeli smo provoditi na Dan planeta Zemlje da bi na jučerašnji dan koji se obilježava kao Svjetski dan zaštite okoliša projekt završio. Kroz taj period proveli smo niz aktivnosti: izradili smo plakat na temu Voda i napravili projekt o onečišćenju našeg potoka Javorice. Učenici koji su sudjelovali u projektu su Lucija Kovačec, Katja Živković, Monika Tokić, Jurica Ljubas, Gordana Borotić, Aneta Suhi, Sanja Kelemen, Mateo Bošnjak, Natalija Ponjević i Andrea Hrgović pod voditeljstvom nastavnica Brankice Safin i Rajke Avirović Gaća.

Rajka Avirović Gaća, učiteljica

na Javorici

Sanja i Aneta uzimaju uzorke

2.A U VATROGASNOJ POSTAJI

U sklopu integriranog dana posvećenog vatrogascima i zaštiti od požara, učenici 2. a razreda bili su 16. 5. 2013. u vatrogasnoj postaji. Tamo su nas dočekali zamjenik zapovjednika Branko Belošević i vatrogasac Marijan Pšibila. Upoznali su učenike sa svojim zanimanjem, pokazali alat i opremu kojom se koriste u radu i strpljivo odgovarali na mnogobrojna učenička pitanja. Učenici su pozorno pratili demonstraciju i izlaganja, a najviše su ih se dojmile vatrogasne ljestve. Saznali smo da vatrogastvo u Slatini ima dugu tradiciju. Prošle godine proslavili su 140 godina postojanja. Da bi netko postao profesionalni vatrogasac mora završiti određenu školu i proći provjeru psihofizičkih sposobnosti. Postoji i druga kategorija – dobrovoljni vatrogasci, za to je potrebno samo zatražiti informacije od dežurnog vatrogasca u postaji. Djeca od 6. godine mogu postati vatrogasci. Za njih se organiziraju natjecanja koja izgledaju ovako: S dvije kante vode treba napuniti brentaću i zatim mlazom vode, s određene udaljenosti, srušiti bocu postavljenu na stalak. Nešto stariji moraju savladati poligon. Svrha natjecanja djece i mlađeži je popularizacija vatrogastva i priprema vatrogasnog podmlatka. Za odrasle su to pripreme za gašenje požara, spašavanja ljudi i imovine ugroženih požarom te pružanje pomoći u slučaju elementarnih i dugih nepogoda.

baš je to dobro zanimanje

Mira Brezovčan,
učiteljica 2. a razreda

lipanj 2013.

“Tratinčice” u posjetu našoj školi

Našu su školu 05. ožujka 2013.g. posjetila su djeca i odgajateljice dječjeg vrtića “Zeko”. Djeca iz skupine “Tratinčice” u dobi su od 5 do 6 godina, a povod posjetu bio je tematski tjedan pod nazivom „Što želim biti kada odrastem“. U suradnji sa nekoliko roditelja, odgajateljice Romina Janečić i Tamara Majer željele su djeci iz prve ruke pokazati kako izgledaju neka od zanimanja koja su djeca naveli kao svoje favorite. Naravno, većina dječaka željela su kada narastu biti baš kao svoji očevi (policijski, pravnici, radijski voditelji...), dok su djevojčice više privlačila tzv. „ženska“ zanimanja. Jedno od najčešće spominjanih bilo je zanimanje -Učiteljica. Stoga nismo mogli odbiti kada su odgajateljice predložile posjet našoj školi te smo organizirali jedan sat druženja naših prvašića sa vrtićarcima. S obzirom da je naša učiteljica engl. jezika mama jedne vrtičarke iz skupine “Tratinčice”, družili smo se na satu engleskog jezika. Pjevalo se i plesalo, ali i pokazalo znanje stranog jezika. Čak su i djeca iz vrtića, koja pohađaju igraonicu na engleskom jeziku, pokazala zavidno znanje pjevanja pjesmica na stranom jeziku. Posjet je završio u veselom ozračju, a dobili smo i povratnu informaciju kako su djeca oduševljena te su nekolicina njih odlučila promijeniti svoju želju o budućem zanimanju. Pogađate što su poželjela biti?

sve na engleskom

Kristina Premec, učiteljica engleskoga jezika

Susret s književnikom Želimirom Hercigonjom

Baš za djecu

Bajkopisi za djecu, Bajkovnica, Glavni junak – tinejdžer, Gorski duh, Maslačkova kruna, Tajni leksikon, Vodenjak i stara kruška, Tuga radost i divlja svinja, Poistar Zeko Brzonogi, Prašnjavko – prepoznajete li ove naslove??!!

Naravno, sve su ovo poznati naslovi knjiga, slikovnica, priča poznatog zagrebačkog književnika Želimira Hercigonje koji je 7. studenog 2012. u organizaciji izdavačke kuće „Alfa“ iz Zagreba i knjižničarke Melite Schmitz, posjetio našu školu te se družio s učenicima drugih, trećih i četvrtih razreda. Hercigonja nam je nadahnutim i humorističnim načinom pričao o svome književnom stvaralaštvu kao i vrijednostima obrazovanja u životu svakoga čovjeka pogotovo u današnjici kada mnoga djeca vrijeme troše na igranje računalnih igrica ili lajkajima linkova na fejsbuku. Hercigonja naglašava važnost igre, zabave i druženja svakog djeteta, ali posebno ističe važnost čitanja i razvoja čitalačke kulture djece i mlađeži koja će im pomoći u osobnom rastu i razvoju. Ovim susretom realizirali smo komponentu susreta s piscem u sklopu godišnjega plana i programa knjižničara, ali i učenicima omogućili nezaboravno druženje sa osobom koja će se još u nekoliko navrata pojavljivati u obliku lektirnoga naslova, a tko zna, možda se još budemo družili sa gospodinom Hercigonjom u nekom književnom susretu kada bude predstavljao još jednu zanimljivu i neobičnu priču pretočenu o primamljivo oslikanu bajku ili knjigu. Zahvaljujemo izdavačkoj kući „Alfa“ na organizaciji ovoga književnoga susreta, Želimiru Hercigonji kao i njegovoj petogodišnjoj kćeri Aniki koji su došli u naš grad, u naš školu!

Melita Schmitz, knjižničarka

Stručni suradnik mentor

Naša je knjižničarka postala mentorica

Diplomirana knjižničarka Melita Schmitz, uvijek nasmiješeno lice koje vas pozdravlja na ulazu u školsku knjižnicu, postala je mentorica. Evo što nam je rekla čekajući promociju:

uvijek u akciji

1. Vi niste nova faca u školu, ali ste zaogrnuti novim ruhom. Što se dogodilo?

Da, ja nisam nova faca u školi jer da jesam, ušla bih u rubriku *Nova faca u našoj školi*, ali eto me u rubrici *Zavirili smo u zbornicu* jer sam napredovala u struci, što znači da sam postala stručni suradnik knjižničar mentor.

2. Kakve Vam to daljnje mogućnosti za rad pruža?

Dakle, prije sve ovo je jedna časna titula kojom se nagrađuje cijelokupan rad djelatnika u proteklih pet godina i to po kriterijima Pravilnika za napredovanje učitelja u osnovnim i srednjim školama, a nadalje od mentora se očekuje daljnji rad jednak kvalitetan kao i prijašnji i ako se želi dalje napredovati u zvanje savjetnika, od mentora se očekuje još mnogo više.

3. Što Vam je sve, osim Vašeg uobičajenog rada, bilo potrebno da biste napredovali?

Ja kao školski knjižničar se zaista na mnogobrojne načine uključiti u sve aktivnosti u školi kao što su školski projekti, pripredbe za građanstvo, izložbe, književne večeri i slično što sam ja i učinila te sam na taj način stekla dovoljnu razinu bodova propisanih Pravilnikom za napredovanje.

4. Ispunjava li Vas rad u knjižnici?

Kada sam počela raditi u knjižnici

prije desetak godina, mislila sam da je to monoton posao, ali sada znam da je taj posao kreativan, dinamičan i ugodan jer sam i u nastavi i sudjelujem u raznim aktivnostima koje se organiziraju u školi, a isto tako mogu sama osmislići sadržaje koje će raditi kao stručni suradnik pa tako svake školske godine na svim roditeljskim sastancima održim neku temu s područja osobnoga rasta i razvoja koja će pomoći i roditeljima i djeci i učiteljima u razvijanju osobnih kompetencija. Ove školske godine održala sam zanimljivu temu Stres u razredu koju su roditelji s velikim zanimanjem poslušali i naučili osnove Kronobiologije.

5. Imate li i neke hobije? Vidjeli smo da u Vašoj tituli stoji da ste menadžment trener za razvoj osobnosti i coaching. Što to znači?

Trenutno nemam hobi, ponekad vježbam, kako ja kažem aerobiziram. Certifikat za menadžment trenera stekla sam pri njemačkoj akademiji EBWK i s tim certifikatom dopušteno mi je raditi kao osobni trener pojedine osobe za osobni rast i razvoj, u Americi su to takozvani terapeuti. Inače, radim za razne firme konzalting te indoor i outdoor treninge. Dugo sam pri Centru za socijalnu skrb u Donjem Miholjcu vodila nadzore nad izvršavanje roditeljske skrbi te mi je licenca mnogo pomogla u tome radu jer sam naučila mnoge tehnike razgovora, rad sa sistemskom pločom, igranje uloga, vodenja medijacije.

6. Koliko je knjižnica važna u životu svakog učenika?

Citanje knjiga učenici obogaćuju svoj rječnik, razvijaju empatiju (suosjećanje) za druge, razvijaju vještini stavljanja u tuđu poziciju, što znači da mogu razumjeti tuđe postupke, te razvijaju imaginaciju koja je važna za razvoj ličnosti. Inače, u knjižnici učenici mogu pisati domaće zadaće, mogu se igrati na računalima, mogu čitati enciklopedije, leksikone te razne dječje časopise.

7. Dakle, na spomen knjižnice učeniku ne mora pasti na um samo lektira?

Točno! U knjižnicu učenici rado dolaze, druže sei provode slobodno vrijeme.

8. U čemu uživate u slobodno vrijeme?

Pa baš i nemam mnogo slobodnog vremena, ali rado ga provodim s prijateljicama kao i s obitelji. Volim ići u kazalište, i u

Viroviticu i u Osijek, volim koncerete, a najviše volim čitati knjige i gledati dokumentarce o svemu i svačemu. Posebno me vesele *Reporteri*, emisija na HRT-u koja prikazuje dokumentarne filmove stranih televizija i slobodnih reportera.

9. Po čemu mislite da ste drugačiji od ostalih?

Ne mislim da sam nešto posebno drugačija od ostalih.

10. Svaki dan putujete. Koliko traje put i je li Vam stresan?

Putujem iz Moslavine i put mi traje oko 25 minuta. Nije mi teško putovati, to mi je baš dobro vrijeme za razbuđivanje, a kad se vraćam za stabilizaciju, tj. otpuštanje svih emocija koje sam proživjela tijekom radnoga dana. Naravno, kada je loše vrijeme i uvjeti na cesti se pogoršavaju što zahtjeva prilagodavanje brzine i malo veći oprez nego obično, mada na našim cestama nas uvijek iznenade životinje kao što su lisice, divlji zečevi, mačke, psi pa čak i srne i jeleni, dakle, opreza nikad dosta.

11. U usporedbi s ostalim kolegama knjižničarima i njihovim radom, mislite li da je naša knjižnica modernija?

Naša knjižnica zadovoljava sve standarde za školske knjižnice, a posebno je lijepa zbog prostora od 200 kvadratnih metara te novoga namještaja koji smo kupili kroz projekt *Zajedničkom suradnjom osnovnih škola Slatine i Sigetvara do boljega znanja*.

12. Kako sa slažete sa školskim kolektivom?

Surađujem sa svim djelatnicima u školi i dobro se osjećam kao član kolektiva. Nastojim pomoći svima kad im je pomoći potrebna, ali mi je jako draga da znam da i ja mogu odsvojiti zatražiti pomoći.

13. A s učenicima?

Moram pohvaliti učenike koji dolaze u knjižnicu i koji znaju pravila ponašanja u knjižnici. Lijepo je vidjeti klince kako uživaju na računalima ili čitaju knjige.

14. Postoje li neka područja na kojima biste se željeli okušati?

Iako nisam prikladan kandidat za glazbenu školu, rado bih voljela naučiti svirati gitaru.

15. Nešto za kraj...

Zahvaljujem svim kolegicama i kolegama koji su mi kroz ovo desetogodišnje razdoblje mogli rada u školi pomogli na bilo koji način, i zahvalila bih se svim učenicama i učenicima koji su me razveseljavali svojim znanjem, kao i nestaslućima. Svima bih htjela posvetiti riječi dr. MayeAngelou koja kaže: „U životu sam naučila da će ljudi zaboraviti što ste rekli, ljudi će zaboraviti što ste učinili, ali nikad neće zaboraviti kako ste učinili da se osjećaju.“

Više od 40 godina slatkih muka i radosti

Oproštaj s umirovljenicima

Kolektiv OŠ Eugena Kumičića jučer je svečano ispratio četvero kolega u zasluženu mirovinu. Sa školskim klupama, prstima bijelim od krede, dječjim žamorom i radnim kolegama oprostili su se Ljubica Klement, Petar Kolarić, s. Dionizija Marija Petric i Slavica Marković.

Prigodnim riječima i poklonima darivala ih je ravnateljica Božica Majhen u ime Škole te Sanja Bujanović kao predstavnik Sindikata hrvatskih učitelja. Ljubica Klement je učiteljica razredne nastave koja je gotovo čitav radni vijek provela u ovoj školi. U svoje 42 godine radnoga staža u učenička je srca utkala ljubav prema radu, odgovornost prema sebi i drugima, dijelila je s njima zanos i ljubav. Svi pamte svoj prvi dan u školi, a odista je čast bila onima koje je dočekala učiteljica Ljubica nastojeći im od prvog dana pokazati i na svom primjeru da se trud uvijek isplati, da je nezamjenjiv smiješak prijatelja, da se sve dade napraviti i popraviti. Biti učitelj je poziv i teško je biti dobar ukoliko ne postoji dobra volja i veliko srce kakvo nosi naša Ljubica.

Učitelj fizike Petar Kolarić je u našoj školi od 1983. god. kad se još zvala OŠ Lado Tihomirović Baja i doživio je je s njom mnoge promjene- počevši od promjene imena pa do promjene programa, pristupa, kolega. Ono što je uvijek bivalo isto i nepromjenjivo je njegova ljubav prema poslu, djeci, pa i samoj školi jer se veličina ovakvih institucija ogleda u veličini svakog njezinog djelatnika, a tu je Pero u sve svoje 42 godine staža uvijek bio među najvećima. Strpljiv, ali ne popustljiv, blag, ali ne preblag i uvijek pravedan, učinio je da i ova škola nosi te epitete i na tome mu hvala.

Naša časna Dionizija je godinama bila voditelj kućanstava, bila je u Samostanu sestara srca Isusova, put ju je odnio i u Karlovac gdje je radila u istoimenoj osnovnoj školi i zahvalni smo što je konačno došla k nama da bi donijela posebnu blagost koja zrači ovom školom još od 2006. god. Svakoga je uvijek dočekala s osmijehom, bilo da se radilo o djetetu ili odrasloj

uvodni pozdrav

časna Dionizija

Slavica Marković

Ljubica Klement

osobi, nenametljivo je slala poruku ljubavi koja se čvrsto ukorijenjuje u srca- što je više ljubavi davala, sve joj je više ostajalo da podijeli. Izuzetna nam je čast što smo je imali ovih godina i što smo imali milost da uz nju, iako odrasli, i dalje rastemo.

Hrvatski jezik je predmet koji uvelike omogućava djeci da se izraze, da nauče misliti i da znaju kako izreći ono što misle i osjećaju. Međutim, i tu je jako bitno tko taj predmet predaje. Oni koje je vodila učiteljica Slavica Marković su odista imali sreću. Tijekom 41 godine boravka u razredu učiteljica Slavica je obogatila mnoge dječje svjetove nudeći svoj smijeh kroz učenje, učinivši mnogima hrvatski jezik najdražim predmetom baš zbog svoje volje, entuzijazma i radosti koje je uvijek donosila i u zbornicu- nema dana koji ona nekome nije popravila.

Treba napomenuti da je Župa blaženoga Ivana Merza dobila novoga župnika- naš je župnik Ivica Razumović premješten u Čačince te stoga neće svakodnevno kročiti našim hodnicima, a nasleđuje ga novi, Nikola Jušić, donedavno ravnatelj požeškog Caritasa, a odsada naš dušebrižnik.

Iako je umirovljenje nešto što se s nestrpljenjem iščekuje, kad konačno dođe do njega, čini se prebrzo i prenaglo. Jučerašnji dan ispunjen suzama zbog odlaska dragih kolega bio je obojen sjećanjima na školske dane. Nisu rijetki oni kojima su baš ovi dragi kolege učinili život bogatijim, utisnuli u njega poseban pečat koji ćemo svi mi nositi iako oni više neće osluškivati školsko zvono. No, vrijeme je za hobije- sad mogu učiniti ono što su oduvijek željeli, ali nije bilo vremena. Nek im je sa srećom.

Suradnja se nastavlja i kad projekt službeno završi

Projekt L.E.C.S.S.

Projekt L.E.C.S.S. predstavljen u Sopju povodom obilježavanja Europskog dana suradnje za područje Virovitičko-podravske županije.

Utjednu od 17. do 23. rujna u cijeloj Europi obilježava se Dan suradnje, kad gotovo 40 zemalja zajedno proslavlja suradnju i izgradnju mostova između zajednica preko granica. Taj dan izvrsna je prilika za otkrivanje svih poboljšanja putem EU projekata koje su lokalne inicijative donijele raznim aspektima svakodnevnice, od stvaranja radnih mesta, poboljšanja obrazovanja, zaštite okoliša itd...

Tom prigodom Virovitičko-podravska županija pridružila se organizatorima događanja i to susretom poduzetnika iz Virovitičko-podravske županije i mađarske županije Somogy. Susret je održan u Mjesnom domu u Sopju (koji je također obnovljen iz EU sredstava kroz IPA CBC HU HR projekt). Europski dan suradnje organizirala je VIDRA-agencija za regionalni razvoj Virovitičko-podravske županije s partnerima. Susretu su, između ostalih, nazočili zamjenik župana Virovitičko-podravske županije Zdravko Dijaković, načelnik općine Sopje Josip Granjaš, ravnateljica

VIDRA-e Agencije za regionalni razvoj Virovitičko-podravske županije Sanja Bošnjak te brojni gosti.

Susret je započeo uvodnom raspravom i predstavljanjem prijedloga ciljeva prekogranične strategije razvoja poduzetništva županije Somogy i Virovitičko-podravske županije nakon čega je uslijedilo predstavljanje IPA CBC HU HR 2007.-2013. programa te stečenih iskustava kroz provedbu projekata u sklopu tog programa. Predstavljeni su i projekti u prekograničnom programu koji su provođeni na području županije Somogy i Virovitičko-podravske županije. Voditeljica projekta Melita Schmitz iz Osnovne škole Eugena Kumičića iz Slatine predstavila je projekt L.E.C.S.S. koji je financiran iz IPA CBC u vrijednosti od 167.966,00 eura, a realiziran je u razdoblju od 1. svibnja 2010. do 30. travnja 2011. godine u suradnji projektnih partnera iz Slatine Osnovne škole Eugena Kumičića i Osnovne glazbene škole Slatina te projektnog partnera iz Mađarske Dél-Zselic Középiskola iz Sigetvara.

uvaženi gosti

Melita Schmitz, knjižničarka

Andželka Zelenko-prijatelj naše škole

6-og prosinca, na Svetog Nikolu, a ujedno i na Dan učenika i studenata, u našoj školi je gostovala predsjednica Udruge osoba s invaliditetom iz Slatine predstavljajući učiteljima projekt Asistent u nastavi u sklopu Učiteljskoga vijeća.

U uvodnom dijelu izlaganja gđa Andželka Zelenko nas je podsjetila na provođenje važnih strategija naše Vlade- Mjesec borbe protiv ovisnosti i Međunarodni dan borbe protiv nasilja nad ženama. I učitelji naše škole su podržali tu borbu noseći bijele vrpce u znak protivljenja nasilju.

Ključni sadržaj predavanja gđe Zelenko bio je projekt sponzoriran od Ministarstva socijalne politike i politike mladih Asistent u nastavi (o kojem smo već govorili). Cilj je bio osvijestiti učiteljima koja je uloga asistenta u nastavi, koje kompetencije on mora imati, koje su njegove zadaće i odgovornosti te, na koncu konca, koji je njegov cilj. Svaki učenik s teškoćama u razvoju prema hrvatskom zakonu načelno ima pravo na pomoć u nastavi u obliku asistenta, međutim, provedbena regulativa tog zakonskog akta nije još usustavljena, tako da se ti programi provode većinom u okviru europskih ili Vladinih projekata.

Gđa Zelenko je upozorila na tu činjenicu rekavši da je pomoć djeci s teškoćama u razvoju većinom dosad pružana od strane entuzijasta, ali je naglasila učiteljskom kolektivu ovu činjenicu: *Ako mi ne pomognemo- tko će?* osvijestivši tako činjenicu da je pomaganje ne samo naša dužnost, već i izazov na koji se treba odvažiti.

Piti ili biti

Na mladima svijet ostaje

Medijski izvještaji o načinu zabave mladih tijekom blagdana koji nerijetko završavaju potrebom za liječničkom intervencijom, naša su zbilja. Svjedočanstvo jedne 14-godišnjakinje, kako ga prenose mediji, govori o ispijanju cijele boce tekile u jednoj večeri. U jednoj večeri. Cijele boce. Izlazak je završio na liječničkom stolu. Kakvo je stanje s konzumacijom alkohola u našoj sredini?

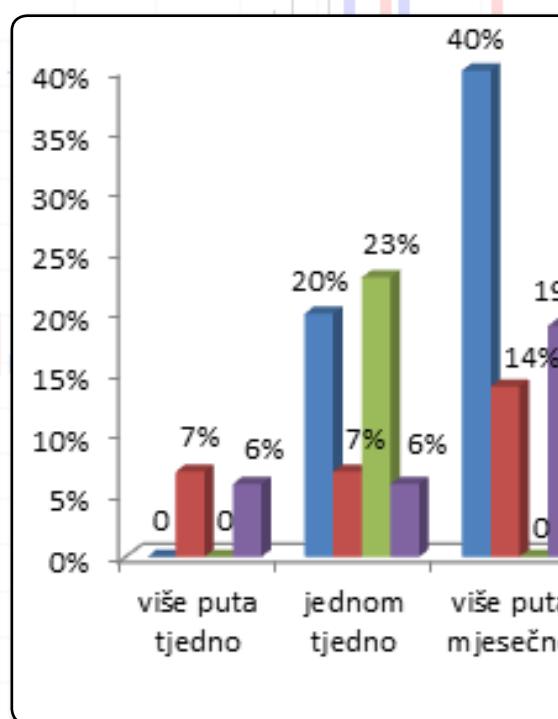
UOŠ Eugena Kumičića i OŠ Josipa Kozarca u Slatini provedeno je istraživanje o konzumaciji alkohola učenika osmih razreda. Anketiran je svaki treći učenik toga uzrasta. Anketa je bila anonimna, sastavljena od pitanja otvorenog i zatvorenog tipa, a cilj joj je bio usporediti rezultate dvaju škola, ali ih i prikazati skupno kako bismo dobili odgovor na pitanje jesu li doista današnji mlađi prekomjerno ogrezli u ovaj porok. U istraživanju je ukupno sudjelovalo 62 učenika iz obiju škola od kojih su 40% bile djevojke. Obje su škole zastupljene podjednakim brojem ispitanika, ali, jesu li i rezultati podjednaki?

Prikaz 1. uspoređuje učenička iskustva po školama i spolu i odmah upada u oči činjenica da cure vode. Iznenadjuće ta činjenica - samo jedna od 10 djevojaka nije probala alkohol do sad.

Prikaz 1. Jeste li do sad konzumirali alkohol?
Prvi susret s alkoholom je

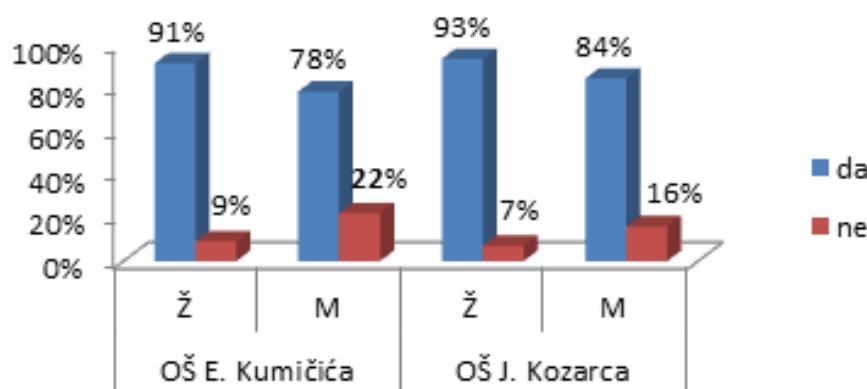
polovica dječaka (57% u OŠ Eugena Kumičića i 44 % u drugoj školi) imala kad su bili mlađi od 11 godina (ta je dob uzeta kao zamišljena granica ulaska u svijet odraslih), a do te dobi alkohol je kušalo 30% djevojaka u Kumičiću i 7% djevojaka u Kozarcu. Taj manji postotak se možda može objasniti odgojem jer roditelji češće dopuste svojim sinčićima da licnu čašu, ali je zato gornji postotak još značajniji. Što učenici piju? Učenici OŠ J. Kozarca češće piju pivo (35%), u OŠ Eugena Kumičića podjednako pivo i vino, ali je strašna činjenica da je 37% učenika obiju škola u prvom navratu kušanja alkohola pomiješala sve vrste alkoholnih pića (pivo, vino i žestoka). Velik je postotak onih koji su piće konzumirali u roditeljskom domu ili kod prijatelja (65%) i ta se činjenica ne razlikuje kod učenika obiju škola. Tješi to što se alkohol ne unosi u škole. Međutim, na pitanje *Jeste li prekomjerno konzumirali alkohol*, što je drugi način da se pita jesu li se ikad napili, 46% učenika OŠ E. Kumičića odgovara potvrđno, nasuprot

30% potvrđnih odgovora u OŠ J. Kozarca. Velik dio ispitanika imao je 13 godina (46%) kad su prvi put proživjeli to iskustvo, 37% 14, a 17% bilo je mlađe od 13 godina.

Iznenadjuće je da je gotovo četvrtina ispitanika prekomjerno konzumirala alkohol u kafićima, što je nezakonito. U kafićima bi konzumacija alkohola trebala biti zabranjena maloljetnicima. Kao odgovor na pitanje gdje se je ta prekomjerna konzumacija dogodila, 37% dječaka OŠ Eugena Kumičića odgovara da se ne sjeća. Pretpostavka je da se zna razlog zaboravljanju. S 13 godina? Kod ostalih ispitanika se taj odgovor ne pojavljuje.

Prikaz 2. Učestalost konzumacije po spolu i školama
Dosta ispitanika (31%) pije prečesto (jednom mjesечно ili češće; vidi Prikaz 2.), pri čemu

Prikaz 1.

prednjače djevojke. Prepostavka je da se radi o danim izlascima - izlaze li djeca prečesto, piju li prečesto ili oboje? Roditelji u prosjeku konzumiraju alkohol jednom mjesecno, ali rezultati pokazuju da djeca konzumiraju alkohol češće od njih. Rezultati pokazuju da neki roditelji (23%) piju više puta tjedno, a rade povremeno, što govori o socijalno-finansijskom stanju obitelji s naših prostora. Međutim, nije dokazana povezanost navika konzumiranja alkohola roditelja i djece. Zapravo, čak i obratno: u obiteljima gdje roditelji češće

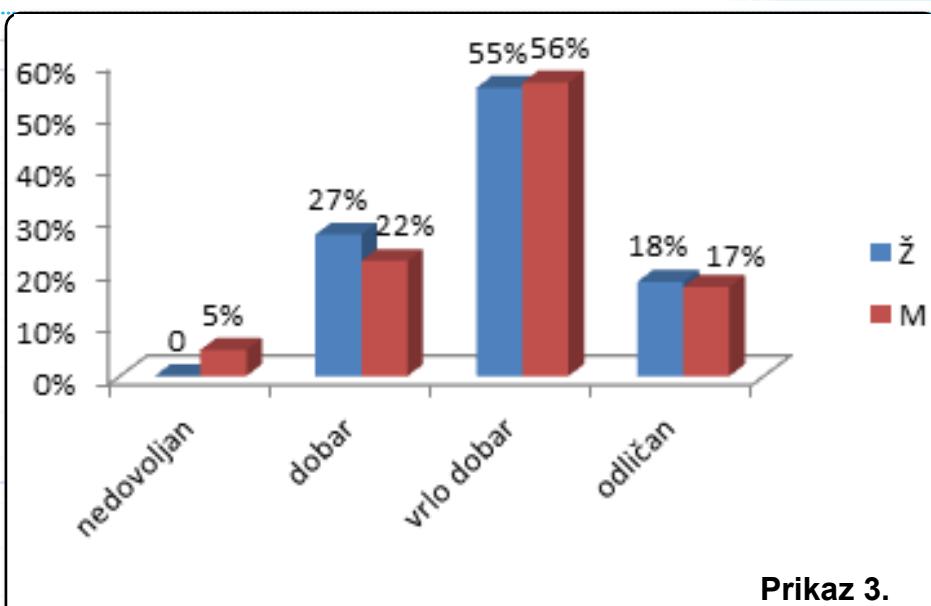

Prikaz 2.

piju, djeca piju rijede. Ako su se i napili, to je bilo jednom i ne pokazuju namjeru da to učine kasnije. Često smo skloni ovakvoj predrasudi (ako se sretнемo s iskustvom opijenog tinejdžera): *Nije ni čudo, pogledaj mu roditelje*, no ovi rezultati opovrgavaju taj stav. Dapače, većina ispitanika koja konzumira alkohol su dobra školska djeca (vidi Prikaz 3).

Prikaz 3. Uspjeh učenika koji su konzumirali alkohol po spolu

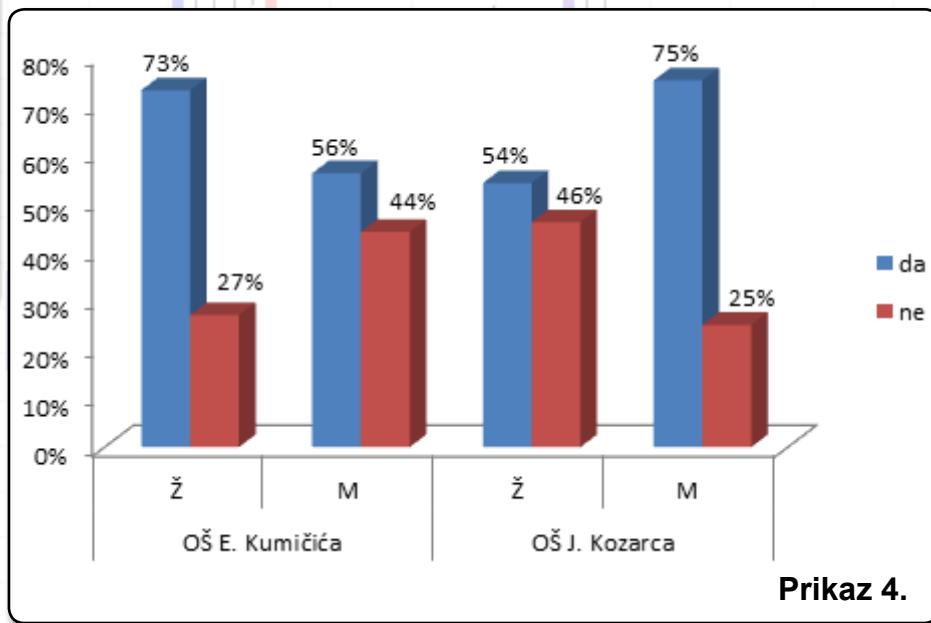
Posebno je uznemirujući rezultat o daljnjoj konzumaciji alkohola (vidi Prikaz 4.) Više od polovice ispitanika smatra da

Prikaz 3.

će konzumirati alkohol tijekom zadnje godine osnovnog školovanja. Čak 73% djevojčica iz OŠ E. Kumičića pokazuju tu namjeru (otprilike toliko i dječaka u OŠ J. Kozarca). Usporedivši rezultate djevojčica s onima dječaka, dolazimo do zaključka da dječaci možda počnu ranije, ali djevojčice nadoknade taj zaostatak. Ironija? U najmanju ruku.

Ijudi će se zgražati, a mladi će se zabavljati. Valjda je to jedini način. Istraživanje se nije bavilo pitanjima imaju li osmaši hobije, vole li sport, što ih zabavlja, kakvi su prijatelji, jesu li zadovoljni i znaju li uopće što će sa sobom. Odgovori na ta pitanja su još skriveni. Međutim, ovi odgovori upućuju da nešto treba mijenjati, da treba nešto drugo ponuditi

Prikaz 4.

Prikaz 4. Namjera konzumacije alkohola tijekom osmog razreda. Od svih ispitanika, samo 17% njih nije i ne namjerava probati alkohol. Nadajmo se da taj postotak neće promijeniti pritisak vršnjaka, da će se oduprijeti utjecaju okoline. Što reći nakon svega? Ovakve će vijesti puniti novinske stupce,

osim opsjednutosti modom i zabavom. Na mladima svjet ostaje. Kakvi mladi će ga nositi, djelomično smo dali odgovor. Ali, je li svjet učinio mlade takvima ili se mladi kvare, treba još odgovoriti. Je li prva kokoš ili jaje?

Maja Dmitrović, 7. a

Najbolji se proglašavaju od 1. do 8. razreda, uključujući (naravno) i područne škole. Unutar toga izbora proglašava se i najbolji sportaš, dodjeljuje se Godišnja nagrada za promicanje tolerancije i nenasilja te se proglašava najbolji učenik škole koji sudjeluje u Županijskom izboru čija je kulminacija na manifestaciji Zbogom školo do jeseni, kad se proglašava i najbolji učenik Županije (za osnovne, trogodišnje i četverogodišnje srednje škole).

Važno je napomenuti da su kriteriji za izbor najboljeg učenika škole dani od Virovitičko-podravske županije kako bi se rezultati različitih škola mogli usporediti i mjeriti. Naša škola daje i nagrade za različite uspjehe i uložen trud. U obzir se uzimaju sudjelovanja i osvojena mjesta na različitim natjecanjima, pohađanje izvannastavnih aktivnosti, ali i učeničko ponašanje- poštivanje ideja, osoba i stvari.

Vodeći se kriterijima naše škole, proglašen je i najsportaš-konkurenca je bila jaka i, umjesto jednog, imamo dva najsportaša škole. To su Dario Hruškar i Goran Klement. Godišnju je nagradu za promicanje tolerancije i nenasilja dobila predsjednica Vijeća učenika i članica Dječjeg foruma Katja Živković, a najučenicom škole proglašena je Monika Tokić koja će biti u konkurenciji za najučenicu Županije. Čestitamo svima.

Porazgovarali smo s najučenicima Škole i većina ih smatra da su zaslužili titulu najboljeg. Školski kriteriji nisu uzimali u obzir samo školski uspjeh, već i ponašanje učenika prema drugim učenicima i učiteljima (Pravilnik o kućnom redu škole), pri čemu ocjene i nisu bile odlučujući kriterij. Većina se isto tako slaže da su ti kriteriji u redu, a svi najučenici imaju samo jedan savjet- trudite se i učite. Tako je Ognjen Gvojić poručio: *Moj savjet drugima koji žele biti najučenici je da se cijele godine trude i marljivo uče te pomažu drugima.*

Sanja Kelemen, 6. b

Ovogodišnji Eugenijalci

Učite, učit

Monika Tokić

Najučenica škole

Znala sam da ću biti u užem izboru, ali nisam znala da ću biti izabrana!

Biti najučenica škole uistinu nije mala stvar, a ona je još i najsportašica. Uspjeli smo pronaći Moniku, a ona je uspjela pronaći nekoliko minuta da nam odgovori na nekoliko pitanja.

1. Imaš li vremena za sebe uz toliko aktivnosti i učenja?

Naravno, bitno je samo dobro raspoređiti vrijeme. Izvannastavne aktivnosti i bavljenje sportom su mi ujedno i hobi. Opuštaju me i uživam u njima. Shvaćam ih kao vrijeme za mene. Učenje mi ne oduzima previše vremena. Osnovne stvari pohvatam na nastavi pa nije problematično proširiti ih kod kuće. Uz sve to, pronalazim vremena za obitelj i prijatelje, internet i igranje igrica na laptopu.

2. Kako uspijevaš nemati nijednu četvorku u imeniku?

Tako je na kraju ispalo. Slušala bih na nastavi i učila kod kuće, a trud je na kraju bio nagrađen.

3. Što sve treniraš?

Aktivno se bavim rukometom i atletikom, a odbijkom i badmintonom nešto manje. Natječem se u tim sportovima i rezultati su u skladu s uloženim trudom.

4. Jesi li redovita na treninzima?

Da, redovita sam.

5. Je li ti ponekad naporno?

Ponekad jest jer nismo svi uvijek jednako raspoloženi, ali najčešće nije. Obožavam sport. Osim što se bavim njime, pratim ga i na TV-u.

6. Kako ti je na raznim

natjecanjima?

Svako je natjecanje jedno novo iskustvo. samo natjecanje traje kratko, a ostatak dana provedem družeći se s drugim natjecateljima.

7. Upoznaš li nekada prijatelje s kojima ostaješ u kontaktu?

Naravno. Neke od njih iz godine u godinu susrećem na natjecanjima. Danas nije teško ostati u kontaktu s ljudima uz *facebook*.

8. Kakav je osjećaj biti najbolja učenica škole?

Sretna sam, super je biti nagrađen za svoj trud.

9. Jesi li to očekivala?

Ima još odličnih učenika našoj školi. Znala sam da ću biti u užem izboru, ali nisam znala da ću upravo ja imati najviše bodova i biti izabrana.

10. Opiši svoj jedan uobičajen dan.

Ujutro se moji roditelji malo namuče da me ne probude, a, kada se probudim, jako se brzo spremim i odlazim na nastavu. Pod nastavom se trudim slušati što nastavnici pričaju, a poslije nastave najčešće ostajem na izvannastavnim aktivnostima. Kad

te i samo učite!

OŠ Eugena Kumičića nastavlja i ove godine s tradicijom izbora najboljeg učenika razrednog odjela.

dođem kući, pišem zadaću i učim, a slobodno vrijeme provodim za računalom ili vani s prijateljima. Navečer odlazim na trening, a, kad se s njega vratim, gledam TV, družim se s obitelji i dopisujem s prijateljima.

11. Koliko dugo treniraš rukomet i atletiku?

Rukomet sam trenirala od malih nogu, no, zbog nezgode koja mi se dogodila, morala sam prekinuti. U šestom razredu sam ponovno počela trenirati rukomet, a s atletikom sam započela u sedmom razredu.

12. Zanimaš li se od malena za učenje i sport?

Od malena su me učili da se u životu za neke stvari treba potruditi. Te su mi stvari uvijek bile najdraže. Sve ono što bih dobila bez uloženog truda, ne bih cijenila. Isto je tako sa školom i s treninzima. Vjerujem da će mi se to jednog dana isplatiti.

Vjerujem da je iz ovog razgovora vidljivo da Monika nije samo vrijedna učenica, već i da je vrijedna i kompletna osoba. Želimo joj svu sreću na njezinom dalnjem putu.

Lara Grahovac, 7. a

na vrhu i prema vrhu

Katja Živković

Nagrada za promicanje nenasilja i tolerancije

Volim sve predmete

Katja Živković, naša državna prvakinja u poznavanju njemačkoga jezika, dobitnica je i ovogodišnje nagrade za promicanje nenasilja i tolerancije. Predsjednica je Vijeća učenika, članica Dječjeg foruma, voli fotografiju i željela bi biti prevoditeljica. Pozvana je na prijem kod ministra Željka Jovanovića da bi primila nagradu Oskar znanja, ali još nije sigurna hoće li ići. Mi držimo palčeve da ide- svako je iskustvo neprocjenjivo.

Dragi naši, danas smo se uputili do naše državne prvakinje, naše Katje te smo razgovarale o natjecanju i rekla nam je nešto o sebi.

Prvo smo razgovarale o natjecanju: "Pa na natjecanju nisam bila previše uzbudjena jer nisam od onih ljudi koji paničare, sve mi je bilo normalno jer sam i prije puno išla na natjecanja. Naravno, morala sam se puno truditi i dati sve od sebe, na usmenom nam je zapravo sve ovisilo o temi koju izvučeš- ako je tema loša i ne znaš što bi pričao, onda je gotovo, ali imala sam sreću, bila je dosta zanimljiva. Moram reći da imaju fantastičnu hranu. U sobi sam bila sa dvije cure koje nisam prije upoznala, one su super, srednja su škola.

Ja sam njemački naučila uz pomoć televizije, zapravo smo gledale iste filmove, slušale istu glazbu pa smo imale puno tema za razgovor. Meni su javili da će me naša škola dočekati, ali nisam znala da će cijela naša smjena izaći, to stvarno nisam očekivala i dobila sam onaj prekrasan veliki buket, bilo je prekrasno. Sretna sam što sam to postigla, puno mi to znači."

Kada smo već razgovarale s njom, upitala sam je nešto i o našoj školi i predmetima: „Najbolji predmeti su mi njemački i engleski jezik, ali sve predmete volim. U našoj školi mi smeta što su učenici inertni, ali i neki nastavnici. Kada mi želimo nešto organizirati, oni ne žele surađivati i uvijek sejavljaju neki problemi pa se to nikad ne može riješiti u miru. U školi mi se najviše sviđa druženje sa prijateljima pod odmorima.“

Saznali smo i nekoliko stvari o njoj. Rekla je kako je jako iritira kad je neki ljudi doživljavaju kao štrebericu jer ona to nije- kaže kako je lijena. Ona puno ne uči, uglavnom sluša na satu. Uči samo kada baš mora. Zapravo voli otici s društva van, zabavljati se, normalno je dijete. Voli svašta, najviše voli glazbu 80-ih, voli sve što je zabavno. "Volim jesti, a najviše sve što je čokoladno, volim spavati, gledati TV, družiti se..."

Saznali smo puno stvari o Katji, mislim da bi svima trebala biti dobar primjer i nadam ste da ste dobili inspiraciju i motivaciju za vaš rad!

Vlatka Hrgetić, 7. a

Darko Glumac**Našao sam se u ovom poslu**

leteći učitelj tehničke kulture

**P: Nova ste faca u školi.
Osjećate li se tako?**

Ne osjećam se kao neka - faca -, ali da sam novi u sredini - to da.

P: Stigli ste u našu školu u tijeku nastavne godine. Kakvi su bili prvi dojmovi o izgledu škole, kolegama, učenicima...?

Sve novo - novi ambijent, novi posao, novi kolege ...

P: Biste li usporedili rad u školi s poslom koji ste prije radili?

Puno bolja radna atmosfera, ma sve puno, puno bolje.

P: Je li posao nastavnika ispunio Vaša očekivanja?

Da, apsolutno - našao sam se u tom poslu.

P: Koji su vam najbolji dijelovi ovoga posla, a koji najgori?

Najbolji - sama nastava - prenošenje znanja, suradnja sa kolegama; najgori - privoljeti nezainteresirane učenike za praćenje nastave.

P: Iz Virovitice ste. Je li Vam naporno putovati?

Ne - putujem odavno - tako da sam navikao na putovanje na posao.

P: Što mislite, kakav treba biti odnos učitelja i učenika?

Prijateljski i pedagoški.

P: A odnos među učiteljima i među učenicima?

Odnos među učiteljima - kolegijalan, odnos među učenicima - prijateljski.

P: Koji je Vama bio najdraži predmet i najdraži učitelj?

Povijest - Kolaković Nikola.

P: Imate li kakav hobi?

Ribolov.

P: Naj knjiga, hrana, piće, film,

glazba... Volite li sve što vole mladi?

Knjiga - Sidney Sheldon: Ako dočekam sutra; volim svaku dobru hranu, piće- ovisi o raspoloženju i društvu, film - Ples sa vukovima, sva mi je glazba dobra... Volim puno stvari koje vole mladi.

P: Biste li željeli ostati raditi u školi?

Naravno - pronašao sam se na poslu učitelja.

P: Savjet učenicima za kraj?

Ne učite radi ocjena - učite radi samoga sebe.

U osnovnoj školi. Jer mislim da mi je ljepše raditi s osnovnoškolcima.

P: S kojim se poteškoćama u radu susrećete?

S ponekim učenicima koji imaju problema s poštivanjem starijih.

vjeroučiteljica se zdravo kreće

P: Imate li neki uzor iz škole čije ste fore pokupili?

Nemam.

P: Kakvi ste bili u osnovnoj?

Stidljiva, odgovorna i zauzeta za druge.

P: Jeste li kad bili na razgovoru kod ravnatelja/ice?

Ne.

P: Jeste li se ikad potukli?

Ne.

P: Što biste savjetovali današnjim učenicima?

Budite uvijek puni poštovanja prema učiteljima, uvijek pitajte, nema glupih pitanja, samo onih koja će vas poučiti.

BRZOPOTEZNA

P: Najdraža hrana i piće?

Dinstane gljive i cedevita

P: Pisac i djelo?

Meša Selimović-Derviš i smrt

P: Film?

Razum i predrasude- Jane Austen

P: Boja?

narančasta

P: Nastavni predmet?

P: Mjesto?

Pag

P: Hobi?

Pisanje pjesama

P: Dan u tjednu?

subota

P: Sport?

košarka

P: Pjesma?

You are loved- Josh Groban

časna Krešimira

Sabrina Belošević**Nisam još pokupila ničije fore**

P: Kao prvo, dobrodošli u našu školu! Možete li nam za početak reći odakle (a i otkud) dolazite?

Hvala! Dolazim iz Slatine.

P: Koji ste studij završili i jeste li i dalje zadovoljni odabirom?

Nisam još završila studij, ostalo mi je napisati diplomski. Apsolventica sam na Odjelu za fiziku, zadovoljna sam svojim odabirom studija.

P: Je li rad u školi ispunio Vaša očekivanja? (Da možete mijenjati izbor svog zanimanja, biste li?)

Da, rad u školi je ispunio moja očekivanja. Kada bih imala priliku mijenjati zanimanje, ponovo bih odabrala isto.

P: Biste li radile radili u osnovnoj ili u srednjoj školi? (Zašto?)

Radije bih radila u osnovnoj školi. Učenici se prvi puta susreću sa fizikom i potrebno je uložiti dosta truda da ih se zainteresira za fiziku.

P: S kojim se poteškoćama u radu susrećete?

Budući da je ovo moje prvo radno iskustvo, u dosadašnjem radu nisam imala poteškoća.

P: Imate li neki uzor iz škole čije ste fore pokupili?

Uzor mi je profesor fizike iz srednje škole, Dragan Klement, ali nisam još pokupila ničije fore.

P: Kakvi ste bili u osnovnoj?

U osnovnoj školi sam bila učenica sa odličnim uspjehom i pristojnim ponašanjem.

P: Jeste li kad bili na razgovoru kod ravnatelja/ice?

Ne.

P: Jeste li se ikad potukli?

Ne.

P: Što biste savjetovali današnjim učenicima?

Da trebaju učiti, ulagati u svoje znanje i pristojno se ponašati.

BRZOPOTEZNA

P: Najdraža hrana i piće?

Škampi na buzaru, coca-cola

P: Pisac i djelo?

nije manekenka, već učiteljica fizike

Lovac u žitu. J.D.Salinger

P: Film?

Ima ih više; Gladijator, Gospodar prstenova, Prestige...

P: Boja?

Plava

P: Nastavni predmet?

Fizika

P: Mjesto?

priroda

P: Hobi?

Gledanje filmova

P: Dan u tijednu?

petak

P: Sport?

Rukomet, nogomet, odbojka na pijesku

P: Pjesma?

Ima ih više; Bohemian rhapsody, Feel, Freedom...

Andreas Suhić, 6. b

Snježana Cukor**Šprehamo po novom**

Svaka škola je po nečemu posebna

Učiteljica Marija Tolj se vratila u svoj Zadar, a na njezino je mjesto došla učiteljica Snježana Cukor. Pokušali smo saznati nešto više o njoj.

P: Stigli ste u našu školu u tijeku nastavne godine. Kakvi su bili prvi dojmovi o izgledu škole, kolegama, učenicima...?

Dakle, glede izgleda škole, oduvijek mi se jako sviđala i često sam se oko nje šetala diveći se tako velikom i prostranom dvorištu, drveću, cvijeću i zelenilu. Knjižnica i konferencijska dvorana su me se također dojmile. Kad sam zamijetila da su mnoge učionice opremljene projektorima i pametnim pločama, bila sam oduševljena i jedva čekala kada će upoznati učenike i učitelje te napokon početi s radom.

Tijekom zimskih praznika svaki sam radni dan provodila u školi, sređivala ormari u kabinetu, proučavala planove i programe i bila jako nestrljiva.

P: Biste li usporedili ovdašnju situaciju sa školom u kojoj ste prije radili?

Osobno ne bih uspoređivala sve škole u kojima sam radila, a radila sam na više radnih mjeseta i zaključila kako svaka škola drugačije živi i radi, svaka škola je po nečemu posebna.

P: Je li posao nastavnika ispunio Vaša očekivanja? S kakvim se problemima susrećete, što Vam je i dalje izazov, a što zadovoljstvo?

Premalo je vremena prošlo da bi se sva moja očekivanja ispunila. Očekujem da će učenike naučiti šprehati njemački 😊 i dokazati kako učenje jezika može biti zabavno i zanimljivo te da je svaki zasluženi uspjeh pri učenju njemačkoga jezika velika radost i ponos svakog učenika. Zadovoljstvo mi je, a istodobno i izazov predavati njemački jezik kao izborni predmet. Smatram da učenici i ja kao učitelj možemo biti vrlo kreativni na

nova učiteljica njemačkoga u akciji

nastavi. Meni su učenici svakim danom sve draži i nadam se da je osjećaj obostran.

P: Učitelj ste njemačkoga i hrvatskoga jezika. Jeste li zadovoljni izborom i koji predmet radije predajete?

Jako sam zadovoljna svojim izborom i ništa ne bih mijenjala. Jako volim njemački jezik i nadam se da će dio te ljubavi prenijeti na buduće naraštaje.

P: Iz Slatine ste. Jeste li pohađali našu školu? Kako je teklo Vaše školovanje?

Moje školovanje je poprilično duga priča koju će jako skratiti jer za nju ovdje nema dovoljno slobodnog prostora. Išla sam u srednju školu u Slatini i Varaždinu, studirala sam u Rijeci i tijekom tog razdoblja upoznala mnogo sjajnih ljudi i stekla nezamjenjiva i nezaboravna iskustva te sam jako puno toga naučila. Osnovnu školu sam pohađala u Srijemu i Njemačkoj.

P: Što mislite, kakav treba biti odnos učitelja i učenika?

Mislim da bi učenici i učitelji trebali njegovati jedan lijepi suradnički odnos. Uvijek trebamo jedni druge pokušati razumjeti i poštivati pravila

ponašanja i pravila škole jer se na taj način može ostvariti jedan predivan odnos s mnogo povjerenja i uspjeha.

P: A odnos među učiteljima i među učenicima?

Smatram da se i učitelji i učenici trebaju međusobno poštivati i surađivati. Iza svake uspješne suradnje slijede dobri rezultati.

P: Koji je Vama bio najdraži predmet i najdraži učitelj?

Moji najdraži predmeti su bili njemački jezik, likovna kultura i hrvatski jezik. Obožavala sam te predmete i oni su uvelike obilježili moj život što i sami možete zamijetiti. Što se učitelja tiče, najviše me se dojmila jedna profesorica na fakultetu koja je uvijek bila vedra, pravedna i uistinu ulagala veliki trud u svoja predavanja. Uživala sam na svim njenim vježbama.

P: Mislite li da se rad u školi promjenio?

Da, mislim da se rad u školi jako promjenio. Puno je zahtjevniji i svaka kvalitetna priprema zahtijeva veliki trud i mnogo uloženog vremena. Mislim da je zanimanje učitelja i rad u školi u današnje vrijeme

veliki izazov i svakako je vrlo dinamičan. Sve se promjenilo, metode i oblici rada, stavovi, programi, sve je neusporedivo s načinom na koji se radilo kada sam ja išla u osnovnu školu.

P: Imate li kakav hobij?

Imam mnoštvo hobija, ali malo vremena pa se ne stignem sa svime baviti. Kad uhvatim slobodni trenutak, slikam, vozim bicikl, gledam nekakav dobar film, bavim se sa svojim psom i osmišljavam nove igre za nastavu kako bi meni i učenicima nastava bila bogatija i zanimljivija.

P: Naj knjiga, hrana, piće, film, pjevač/ica...

Kako me oduvijek zanimala mitologija i mistika, moram reći da uvijek biram takvu tematiku u romanima i filmovima.

Najuzbudljivija knjiga mi je *Povjesničarka* čija je autorica Elizabeth Kostova, a zanimljiva su mi i *Koraljna vrata* Pavla Pavličića, zatim *Pustinjski cvijet* autorice Waris Dirie i *Sjećanja jedne gejše* Arthur Goldena. Moji najfilmovi su: *Gospodar prstenova*, *Šesto čulo*, *Underworld*, *Hrabro srce*, itd. Slušam raznoliku glazbu, ali uvelike izbjegavam *narodnjake*. Moja omiljena hrana su razni recepti s tjesteninom.

P: Savjet učenicima za kraj

Budite svoji, otkrijte što vam se sviđa, pronađite hobi, radite, zabavljajte se, dužite se, bavite se športom, učite, slušajte glazbu, budite veseli, pošteni, tolerantni i marljivi. Pokušajte u svemu pronaći nešto pozitivno i smijte se jer smijeh je zdrav i zabavan. Nemojte se svađati, to vas samo čini nesretnima i tužnim i nikakve koristi od toga. Činite dobro jedni drugima i sami ćete vidjeti koliko je to lijepo. Slušajte i uvažavajte jedni druge. ☺

NOGOMET

Za 5. i 6. Razrede-dječaci

Mjesto održavanja : Mikleuš
Datum održavanja : 13.3.2013
Naša ekipa ŠŠD Slatina osvojila je 1.mjesto i plasirala se na finale županijskog natjecanja koje je bilo održano 24.4.2013.

U finalu županijskog natjecanja naša ekipa je osvojila 3.mjesto.
Za našu ekipu su nastupili :
Dominik Mudri, Luka Miličić,
Filip Relić, Andreas Suhić,
Dominik Bot, Domagoj Bot, Bojan
Dmitrović, Antonio Turek i Antonio
Marinković.

ODBOJKA

Dječaci 5-8 razred

Mjesto održavanja : Slatina
Datum održavanja : 6.2.2013
Poslije izjednačene borbe naša ekipa je osvojila drugo mjesto.
Za ŠŠD Slatina nastupili su:
Petrinjak Denis, Hudoletnjak Toni,
Ljubas Jurica, Šaponja Saša,
Tušek Domagoj, Klement Goran,
Šaponja Alen, Klun Alen, Suhić
Andreas, Kenjerić Marko, Lončarić
Igor, Jaković Danijel i Matovina
Dominik.

Andreas Suhić, 6. b

dečki od lopte

Kros do gradonačelnika Naš vjetroviti trio

Gradonačelnik Ivan Roštaš u gradskoj vijećnici Grad Slatine primio je kros ekipu Osnovne škole Eugena Kumičića iz Slatine koja je osvojila prvo mjesto na Završnici Državnog prvenstva Republike Hrvatske 2012./2013. u krosu za učenike osnovnih škola. Ekipu u sastavu Dario Hruškar, Goran Klement, Sebastijan Herceg i Saša Šaponja vodila je mentorica Tomislava Medvedović, a uz njih je prijemu prisustvovala

BADMINTON

Županijsko natjecanje u badmintonu se održalo 23.01.2013. godine, a naša je škola bila domaćin natjecanja. Za našu žensku ekipu su nastupile: Monika Tokić, Aneta Suhić, Tamara Hudoletnjak i Klara Pugar. Prije natjecanja su treninge imali oko 3 puta tjedno. Na natjecanju su bile tri ekipe: Voćin, Slatina i Špišić Bukovica. Atmosfera tijekom natjecanja nije bila napeta, već ugodna. Naša ženska ekipa je zauzela 1.mjesto bez izgubljenog seta pod vodstvom nastavnice Tomislave Medvedović.

Poludržavno natjecanje u badmintonu se održalo 22.02.2013. godine u Čakovcu. Na natjecanju je bilo četiri ekipe: Slatina, Novi Marof, Čakovec i Varaždin. Prije natjecanja naša ženska ekipa: Aneta Suhić, Monika Tokić, Klara Pugar i Tamara Hudoletnjak se naporno pripremala za poluzavršnicu. Poslije izjednačene borbe naša ekipa je zauzela 4.mjesto. To natjecanje nije bilo razočaranje, već ugodno iskustvo za našu školu. Pod vodstvom nastavnice Tomislave Medvedović naša ženska ekipa se s pohvalnicom vratila u Slatinu.

Aneta Suhić, 6.b

i ravnateljica škole Božica Majhen. Mladim sportašima gradonačelnik je uputio čestitke te im zahvalio na rezultatima koje donose u Grad Slatinu. U razgovoru s atletičarima gradonačelnik je naglasio da su osvajanjem prvog mjeseta postali dio duge i uspješne povijesti slatinskog sporta te tako ostavili značajan trag koji će se još dugo spominjati. Kroz razgovor atletičari su ispričali kako su se spremali za natjecanje, kakva je atmosfera bila prije natjecanja i kako su se borili protiv treme. Mentorica Tomislava Medvedović i ravnateljica Božica Majhen nisu krile zadovoljstvo ostvarenim rezultatom te su zahvalile

RUKOMET- djevojčice

Rukomet je ove godine bio jak i slab, kao dvije suprotnosti. Cure su bile u redu, ali njihov rukomet je imao prehladu. Ovogodišnja natjecanja u rukometu pokazuju kako cure isprva ostvaruju dobre rezultate koji s vremenom postaju gorii o čemu svjedoči natjecanje u Mikleušu i Virovitici. Godina je počela pobjedom na poluzupanijskom natjecanju za 7. i 8. razrede u Mikleušu gdje je osvojeno 1. mjesto i završila je 3. mjestom u Virovitici na županijskom natjecanju 5.-ih i 6.-ih razreda. Cure su naporno trenirale, ali su na županijskom natjecanju 27. veljače u Virovitici završile na 4. mjestu. Kod 5.-ih i 6.-ih razreda na poluzupanijskom natjecanju u Voćinu cure su izborile 1. mjesto među ekipama Voćina i Juniora iz Slatine. Cure su se zbog pobjede, 16. svibnja zaputile u Viroviticu na županijsko natjecanje zajedno s Juniorom. Nakon gubitka sa strane Pitomače cure su pobijedile Junior i zauzele 3. mjesto. Djevojke je kroz sva natjecanja pratila vješta kapetanica Tamara i nastavnica Tomislava. Rukomet je ove godine bio pun uspona i padova, ali su cure ostale iste: vjerne treniranju i pune nade u pobjedu.

Klara Pugar, 6.b

gradonačelniku na prijemu, podršci i brizi koji pridaje školskim športskim natjecanjima te sportu uopće.

bravo, dečki (i mentorice)

(slatina.hr)

lipanj 2013.

Brže, više, jače

Najsportaši naše škole

Uz spomenutu najsportašicu, birali smo i najsportaša. Međutim, nije jedan, već su dva- Dario Hruškar i Goran Klement. Osim što znamo da su odlični atletičari, pokušali smo dozнати nešto više o njima.

Dario Hruškar

1. Jako sam zadovoljan.
2. Ne oduzima zato što obožavam sport.
3. Ne, neću odustati nakon toliko truda.
4. Imam i previše vremena.
5. Imam djevojku.
6. Moja je djevojka lijepa, zanimljiva mi je i baš je onakva kakvu sam htio.
7. Naravno.
8. Ima velik utjecaj na mene, to mi je gotovo cijeli život.
9. Bio bi mi puno lošiji i dosadniji.
10. Potičem ih.
11. Usain Bolt.
12. Zato što je atletičar kao i ja, najbrži je na 100 m, jednostavno je najbolji!
13. Da, donose mi bodove te planiram upisati što bolju školu.
14. Ekonomiju ili agro.
15. Sve strano.

1. Jesi li ponosan na sebe i svoj uspjeh?
2. Oduzima li ti sport previše vremena?
3. Misliš li i nakon osnovne škole dolaziti na treninge i biti ovako odličan?
4. Imaš li vremena za odmor i druženje s prijateljima?
5. Imaš li djevojku ili simpatiju?
6. Kakve djevojke voliš?
7. Jesi li upoznao nove prijatelje na natjecanjima?
8. Ima li sport velik utjecaj na tebe?
9. Misliš li da bi ti život bio lošiji bez sporta?
10. Potičeš li ostale ljude na bavljenje sportom?
11. Imaš li nekog idola?
12. Ako da, zašto baš on/ona?
13. Donose li ti rezultati s natjecanja bodove za upis u srednju školu?
14. Koju srednju želiš upisati?
15. Što slušaš?

Marlena Josić, 7. a

Informacije o ostalim natjecanjima možete pronaći na sljedećoj adresi <http://os-ekumicica-slatina.skole.hr/>

Goran Klement

1. O, jesam.
2. Ne, sport mi je zapravo najbolji dio dana jer u njemu uživam.
3. Pokušat ću, ali ništa ne obećavam.
4. Naravno da imam, samo treba organizirati dan i imat čete vremena za sve.
5. Nemam.
6. Ne bih na to pitanje odgovorio.
7. Jesam i ostao sam u kontaktu s njima.
8. Pa nema baš nešto velik utjecaj, ali i ima. Ne znam.
9. Bio bi lošiji.
10. Zapravo i ne. Ako to žele, sami će to shvatiti.
11. Nemam.
12. -
13. Rezultati nam donose bodove i mogu upisati bolju školu.
14. Gimnaziju.
15. Slušam sve. (Samo mamu i tatu ne, op. aut. :-))

Biti prirodan je imperativ na svim poljima života

Organska kozmetika

I Šenoa kaže *Budi svoj*, dakle budi prirodan i ne glumi. Važno je da smo takvi, ali je važno da i ono što koristimo isto tako bude od prirodnih materijala da bismo pomogli našem organizmu da lakše funkcioniра ili da bismo ga izlijеčili.

Što se zapravo krije pod pojmom organska kozmetika?

Krenemo li od kemije, organska je kemija grana kemije koja proučava spojeve sastavljene od elemenata koji čini živi svijet- od ugljika. To je relativno nova znanost jer se pojavljuje u 19. st. kad je izumljena urea- organski spoj nastao od anorganskih čestica. Pojam organske kozmetike podrazumijeva da su sastojci korišteni za izradu krema za lice i tijelo, raznih sapuna, kupki, šampona, maski, ulja i ostalih preparata za njegu tijela i lica isključivo prirodni, tj. da dolaze iz prirode. Većinom se radi o načelu *Manje je više te se proizvod zasniva na jednom bilnjom pripravku koji ima svoja ljekovita svojstva*. Organska je kozmetika napravljena od isključivo prirodnih sastojaka: eteričnih i biljnih ulja, organskih maslaca, meda i pčelinjeg voska, mediteranskog bilja, čokolade, voćnih i cvjetnih esencija. Važno je spomenuti da taj pojam označava i proizvode koji nisu testirani na životinjama te da se proširuje i na kozmetiku s posebnom namjenom- losione, kapi i masti namijenjene ublažavanju nekih tegoba poput reume i prehlade.

Problem definiranja

Organska kozmetika, prirodna kozmetika i biokozmetika znače isto- sadrže organske (prirodne) tvari. Međutim, problem je u kolikom udjelu ih sadrže. Jesu li organske tvari baza ili tek dodatak koji onda dopušta reklamnoj industriji da samo postojanje organske tvari u nekoj kremi oni oglase kao organsku kremu. Kupci takvih proizvoda rijetko imaju vremena probijati se kroz

šumu sastojaka navedenih na etiketi. Budimo iskreni, mnogi ih i ne vide jer su presitno ispisani. Kako onda znati da je proizvod koji kupujemo zaista prirodan? Tu nam pomažu certifikati. U svijetu postoje sljedeći certifikati: BDIH (Njemačka), Cosmebio - Ecocertifikat (Francuska), Soil Association (Velika Britanija), AIAB (Italija), Eco-Garantie (Belgija) ili NASAA (Australia). Ali opet, sustav dobivanja ovakvih certifikata nije jednoznačan i svaki certifikat ne podrazumijeva isto. Stoga se 2009. god. pojavio NaTrue certifikat koji funkcioniра na način da su javno objavljeni dozvoljeni (prirodni) sastojci te se određenom proizvodu prema njihovom udjelu dodjeljuju zvjezdice pri čemu tri zvjezdice znače da proizvod sadrži čak 95% prirodnih sastojaka. U Hrvatskoj prirodne proizvode kontrolira Zavod za javno zdravstvo, ali to je tek garancija da proizvodi nisu štetni, ne da su i prirodni.

Što dalje?

Što i uвijek. Želiš li biti dobar kuhar, moraš poznavati namirnice; želiš li biti dobar automehaničar, dijelove motora i sustav funkcioniranja. Želiš li biti prirodno njegovani, trebaš poznavati tvrtke koji takve proizvode izrađuju, usporediti im cijenu, širinu ponude i dostupnost proizvoda i zatim odabratи. Ovo su proizvodi prirodne kozmetike s certifikatom kontrolirane prirodne kozmetike koji se mogu kupiti u Hrvatskoj: Dr.Hauschka, Primavera Life i Weleda. Ovi se proizvodi mogu kupiti u ljekarnama, biljnim ljekarnama i biljnim drogerijama. U novije se vrijeme pojavljuje sve više proizvođača (recimo, u Rijeci postoji hrvatska tvrtka koja se bavi organskom kozmetikom Elements

by J.) koji još nisu međunarodno certificirani. Dakle, ako ti je stalo do sebe, odvoji vremena za sebe, raspitaj se te izaberि.

Počeci kozmetike "Elementals by J." sežu još u 2000. godinu, kada je uslijed jake alergije na sunce, Žaklina Stroligo, odlučila napraviti prirodno ulje za sunčanje i njegu tijela i kose. Tako je nastalo "Čarobno ulje", mješavina četiri vrste maslaca, devet biljnih i pet eteričnih ulja, koje je riješilo problem alergije, ali i izazvalo veliki interes ljudi na plaži, tvrdi Žaklina. Tada se rodila ideja o liniji prirodne, organske kozmetike.

Iako joj je znanje o ljekovitim travama, još kao djevojčici počela prenosići njezinu baku, Žaklina se odlučuje na odlazak u Austriju, gdje se dvije godine educirala na području organske kemije i aromaterapije. Nakon povratka u Hrvatsku, kreće u realizaciju prirodne organske kozmetičke linije koja danas ima preko 140 vrsta proizvoda.

Posebnost ove biljne manifakture je svakodnevno svježa kozmetika. Po riječima Žakline Stroligo, u Element by J. se „svakodnevno radi svježa rukom rađena kozmetika, prilagođena svakome klijentu. Naši proizvodi su prirodni i sadrže visoko kvalitetne sastojke kao i kozmetika zvučnih imena, samo što je cijena puno niža i pristupačnija. Mi ne koristimo parabene i konzervante koji štete zdravlju. Mi se ne skrivamo iza imena i skupe ambalaže.“

Tako se u proizvodima koriste isključivo bio-jestiva eterična ulja (Pranarom), hladno prešana biljna ulja i emulgatore iz bio-uzgoja. Macerate i tinkture rade sami po starim recepturama isključivo od bilja s obronaka Učke, daleko od cesta i ljudi. Jedini konzervansi koje koriste su hladno prešano ulje pšeničnih klica i koštice grejpfa.

Nadajmo se da će ovoj našoj hrvatskoj tvrtki posao ići dobro, ne samo zbog naše privrede, već i zbog toga što bi to značilo da se sve veći dio našeg stanovništva okreće prirodnoj kozmetici koja jamči bolje zdravlje.

MODERNA TEHNOLOGIJA MOŽE UNIŠТИTI DJETINJSTVO

Mobiteli, računala, internet, televizija i ostala čuda moderne tehnologije imaju svoje prednosti, ali naravno i opasnosti. Čovjek ih je izmislio kako bi olakšao svoju budućnost. U tome je uspio, ali i donio mnoge negativne posljedice. Svakim danom mnogi ljudi postaju ovisnici o njima, a među njima najviše je djece. Usporedimo li djecu današnjice s djecom iz prošlosti, primijetili bismo veliku promjenu. U posljednjih deset godina tehnologija je vrlo napredovala. Svaka generacija je sve više vezana uz nju. Djeca iz prošlosti nisu znala za svu tehnologiju i živjeli su mnogo sretnije. Zabavljali su se na drugačije načine, imali mnogo prijatelja, uvijek su bili na dječjim igralištima, na ulicama, veselili se novim stvarima, a danas? Današnja djeca sjede prikovana uz računala, internet, mobitele, televiziju... Mobitele ne puštaju iz ruku i nemaju mnogo prijatelja. Današnja djeca ne misle ni o čemu drugome nego o modernoj tehnologiji. Razvijaju se ovisnosti o računalima. Ovisnici zanemaruju normalne navike života i provode vrijeme pred monitorom, uništavaju vid i postaju nervozni. Često su lošeg raspoloženja, a život bez računala im je besmislen. Djeca u školu dolaze neispavana i kasne jer ne mogu prekinuti igrati igrice. Stoga dolazim do zaključka da moderna tehnologija zaista može uništiti

ljepotu djetinjstva.
Razgovarala sam s jednom učenicom o navedenome problemu:
H.V. (15): „Dnevno na računalu provodim dosta dugo, više od tri sata. Često ih provodim na internetskim stranicama kao što su *facebook* i *youtube*, kao i svi moji vršnjaci. Na *facebooku* imam dosta i nepoznatih ljudi, ali me to ne zabrinjava. Mislim da to nije opasno. Imam i mobitel koji je uvijek uz mene. Nosim ga svugdje. TV dnevno gledam oko 1 sat i 30 minuta. Mislim da je život bez moderne tehnologije besmislen.“

Stručnjaci ovisnost o računalu opisuju kao bolest koja se širi. Govore kako roditelji mlađih ovisnika nikako ne mogu pomoći svojoj djeci kada postanu ovisnici. Prema mišljenju stručnjaka, svaki učenik za računalom dnevno provede dva, tri i više sati, a ovisnost o računalu je sve češća dijagnoza.

Mnogi liječnici nude rješenja. Za ovisnost o računalu potrebno se obratiti liječniku, psihologu, stručnjaku. Pretjerana posvećenost modernoj tehnologiji dovodi do bolesti i uništava djetinjstvo. Osobe postaju izolirane iz društva i zatvorene u svojem svijetu. Potrebno je razgovarati s takvim osobama, objasniti im da sami sebe uništavaju, savjetovati im da nastoje živjeti normalnim životom, posvete se obrazovanju, zdravlju, svojim dužnostima i da uživaju u sebi, da ne provode dane prikovani uz čuda moderne tehnologije.

Maja Jurić, 8.b

Čitati ili...

Je li opravdano prepisivati lektiru?

Pitanje je sad

Lektira - rijetko koji učenik je ikada rekao da je voli čitati, a u zadnje vrijeme rijetko koji učenik je pročita. Razlog tomu je dostupnost već gotovih lektira na internetu te u raznim priručnicima.

Stoga se postavlja pitanje: „Je li opravdano prepisivati lektiru?“ Retoričko pitanje, rekla bih, jer naravno da za to nema opravdanja. Prvi razlog je jer bismo čitanjem lektire trebali proširiti rječnik. Drugi razlog je jer bi lektiru nastavnici trebali ocijeniti, a kako da ocijene nešto što nije napisao učenik čije se ime nalazi potpisano na bilježnici za lektiru? Zar je toliko teško pročitati jednu knjigu mjesечно, a toliko jednostavno čitati neke bezvezne priče na *facebooku*? Previše pitanja, premalo odgovora. Jedino je moguće objašnjenje lijnost učenika. Naravno da nastavnici primijete da neki učenik nije pročitao lektiru ili da ju je prepisao s interneta iako ju je pročitao. Ipak, neki učenici bi radje dobili slabiju ocjenu nego pročitali i sami napisali lektiru.

Ovaj je problem nemoguće rješiti. Nastavnici su po tom pitanju nemoćni. Mi, učenici, jedini to možemo promijeniti, i to samo kao pojedinci. Možemo odlučiti da ćemo, ako ništa drugo, iz poštovanja prema nastavnicima jednom mjesечно pročitati knjigu i napisati lektiru. I za kraj poruka za učenike - lektiru nije izmislio netko da bi nas mučio, već da bi nas nečemu naučio.

Lejla Kordić, 8.b

Najučenici 2012./ 2013. god.

PŠ Bakić
2. r.- Petar Grahovac
4. r.- Andreja Skrobić
PŠ Gornji Miholjac
3. r.- Dominik Kizivat
4. r.- Valentina Beneš
PŠ Josipovo
2.r.- Ana Marija Ilinikar
PŠ Novaki
1.r.- Lorena Hrgović
PŠ Vaška
1.r.- Zvonimir Nemet
1.a- Gala Brunović
1.b- Sara Cvijanović
1.c- Luna Mandić
2.a- Ena Knežević
2.b- Matija Pohiba
2.c- Ana- Nika Brunović
3.a- Ema Čapo
3.b- Ivona Bošnjak
3.c- Patrik Ostrunić
4.a- Lana Tušek
4.b- Marko Rastija
4.c- Viktor Lovrić
PO- Magdalena Grahovac
5.a- Jelena Borovčak
5.b- Lorena Mandić
5.c- Ines Cibok
5.d- Natalija Ponjević
6.a- Ana Benko
6.b- Aneta Suhí
6.c- Marija- Magdalena Kovačec
6.d- Lorenā Santi
7.a- Ivana Žemberi
7.b- Jurica Ljubas
7.c- Gordana Borotić
8.a- Goran Klement
8.b- Katja Živković
8. c- Kristina Ljekaj
8.d- Ognjen Gvojić

Gradonačelnik Ivan Roštaš primio Katju Živković

Gradonačelnik Grada Slatine Ivan Roštaš u gradskoj vijećnici primio je Katju Živković, učenicu 8. razreda Osnovne škole Eugena Kumičića Slatina koja je osvojila prvo mjesto na Državnom natjecanju iz njemačkog jezika. Osim Katje prijemu su prisustvovali i ravnateljica škole Božica Majhen te mentorica Dragana Dropulja. Gradonačelnik Roštaš čestitao je Katji na postignutom rezultatu, naglasivši da je to prvenstveno uspjeh njenog rada, a potom i njениh roditelja, grada, škole i mentorice.

Osvojivši prvo mjesto na Državnom natjecanju na najbolji način predstavila si svoj grad i školu, te nas učinila ponosima – nastavio je gradonačelnik. Katja je u razgovoru ispričala o brojnim aktivnostima u kojima sudjeluje, te da joj je često naporno ali da se sve isplati kada dođu rezultati. Svoje zadovoljstvo Katjinim rezultatima nisu krili ravnateljica i mentorica, koji su o njenim uspjesima puno više rekli od nje same. Na kraju susreta gradonačelnik je Katji uručio poklon i zaželio da nastavi putem koji je započela u osnovnoj školi i u dalnjem obrazovanju i karijeri.

(slatina.hr)

bravo, Katja (i mentorice)

Najpopularniji **Tko vlada školskim hodnicima**

Znanje je moć i to je istina, ali ponekad nije baš sve u znanju. Anketirali smo naše osmaše i sedmaše da izdvoje njima najdražeg osmaša i osmašicu. Kriterij nije bio naveden, dakle, radilo se o simpatičnosti, duhovitosti, suosjećajnosti- svim onim odlikama čovjeka koje ga čine prihvaćenim u društvu. Ukupno je glasovalo oko 150 učenika koji su imali po dva glasa- jedan za žensku osobu i jedan za mušku. Rezultati su sljedeći:

CURE:

1. **Monika Kelemen (27)**
2. **Isidora Đuričić (26)**
3. **Marinela Čupar (22)**

DEČKI:

1. **Alen Vilček (30)**
2. **Patrik Škiljić (22)**
3. **Hrvoje Kokorić (18)**

Kod djevojaka je rezultat bio neizvjesniji nego kod dječaka, ali svim je osmašima potrebno napomenuti da gotovo svaki osmaš/ica ima barem po jedan glas- netko baš tebe smatra najpopularnijim. Jasno je da je kriterij izbora bio subjektivan i na njega namjerno nismo željeli utjecati, ali možemo dati uputu za sljedeće godine izbora- znanje je bitno, ali nije najbitnije; izgled je

bitan, ali nije najbitniji- najbitnije je je li netko dobar prijatelj i što nosi u sebi jer: Friend in need is friend in deed.

Naši su pobjednici sigurno takvi te im čestitamo u ime cijele škole.

**Maja Dmitrović i
Elizabeta Taradej, 7. a**

naše face (bez Patrika)

Sretan put!